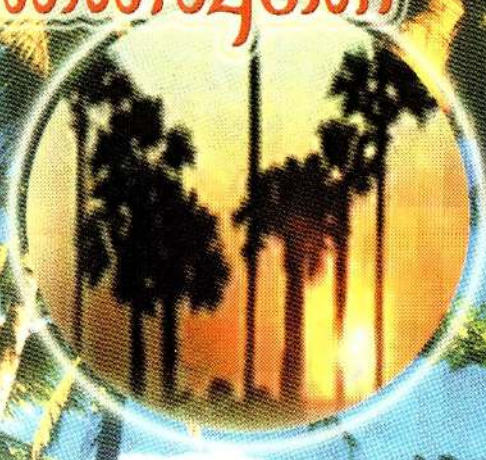

உன்னைத் தேடும் என் நினைவுகள்

பங்கையூர் - ராஜா

உன்னைத்தேடும் என் நனைவுகள்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

V. Sivarajah
Fingertaler Str 98
47249, Duisburg
Germany

ஆசிரியர்:

புங்கையூர் - ராஜா

MANN (ERDE) MAGAZIN
V. Sivarajah
Am Windhövel 18a
47249 Duisburg
Germany

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	- உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்
நூல் ஆசிரியர்	- புங்கையூர் ராஜா
நூல் உரிமை	- ஆசிரியருக்கே
வெளியீடு	- 2002
தாள்	- 70 gsm
எழுத்து அளவு	- 12 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	- 94
நூலின் விலை	- ஒய்றோ 8.00

உள்ளே...!

- (1) உங்களை வணங்குகின்றோம்
- (2) பெண்ணே நீ வாழ்க!
- (3) புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தாய்மொழி மறக்காதே
- (4) கண்ணில் என் கண்மணிதான்
- (5) தமிழ் அன்னைக்கு புகழ் பாடுவோம்
- (6) நிலவென நீ வருவாய்
- (7) எங்கள் தேசம் ஒரு காதல் தேசம்
- (8) வாழ்க்கை என்றும் இனிமை
- (9) அந்த இனிய நாட்களைத் தேடிக்கொண்டுதான்
- (10) மனிதனே! ஏன் இப்படி மாறிவிட்டாய்?
- (11) நினைவுகளில் நீ
- (12) கானலாகிப்போன காதல்
- (13) உன்னைத் தேடி அலையும் என் சுவாசம்
- (14) வசந்தம்
- (15) புதுவிடியல்கள் தரும் புதுவருடம்
- (16) சந்தேகம்
- (17) கண்ணிலே நீர் எதற்கு?
- (18) ஏக்கம்
- (19) மாறாத கண்ணீரில் ஆறாத காயங்கள்
- (20) மனம்
- (21) முகவரி தொலைத்த முகங்கள்

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

- (22) நாங்கள்
- (23) புத்தாண்டு புதுவிடிவு தருமா?
- (24) நான் தேடும் காதல்
- (25) மண்ணின் அழகு சொல்லவந்தவள்
- (26) ஆறுதல் தரவேண்டும்
- (27) பொங்குமா இன்பம் எங்கும் இந்தப் பொங்கலில்
- (28) கலங்காதே மனமே!
- (29) தமிழ்க்குயில் பாடுது ஒரு பாட்டு
- (30) தாய்மை
- (31) நத்தார்
- (32) உறவுகளுக்கு ஓர் மடல்
- (33) நீதான் என் சொந்தம்
- (34) மனிதா ஏன் இந்த வாழ்வு
- (35) ஒரு சேயின் முத்தம்
- (36) உன்னைத் தேடித் தவிக்கின்றோம்
- (37) மனிதா நீ தமிழன் தானா?
- (38) மகனே! நீ கலங்காதே!
- (39) ஓயாத அலை
- (40) ஆறாது... ஆறாது... அழுதாலும் தீராது
- (41) போராடி வருகின்ற புலிவீரனே!
- (42) இறைவா...! ஏன் இங்கு மனிதனைப் படைத்தாய்?
- (43) தாளம் போட்டு பாடும் பாப்பா

ஆசியுரை

“கவிஞன் உலகமக்களின் பொது மனிதன்”

இன்று தமிழ்மக்கள் “உலகெலாம்” பரந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களில் ஒரு சிலரே தாம் பிறந்த நாட்டுக்கும், தாய்மொழிக்கும் தொண்டுசெய்து வருபவர்கள். அவர்கள்தான் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள். எந்த ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் நாட்டையும், மக்களையும் சிந்திக்க மறவாத நல்ல மனிதர்கள். ஒரு சமூகத்தை முன்னேற்றும் ஏணிப்படிகள். தங்கள் பொன்னான நேரத்தை மக்களுக்காக அர்ப்பணிப்பவர்கள், நல்ல சமூகக் கருத்துக்களை யாருக்கும் அஞ்சாமல் எடுத்துக் கூறுபவர்கள்.

கவிஞர் புங்கையூர் - ராஜா புலம்பெயர்ந்து நெதர்லாந்து வந்தாலும், அவருடைய நினைவுகள் முழுவதும் தாய் நாட்டையே சுற்றி வருகின்றது. ஈழமக்களுக்கு ஏதாவது நல்ல விடயத்தை ஆற்றவேண்டும் என்ற துடிப்புடைய கவிஞர்.

கவிஞர் ஆற்றுகின்ற சேவை நாட்டிற்கும், தமிழுக்கும் அளப்பெரியது. இவர் வடிக்கின்ற “உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்” கவி வரிகள் “துன்பத்தில் துவளும் மானிடனுக்கு அருமருந்து” என்று கூறவேண்டும்.

கவிஞர் புங்கையூர் - ராஜா “ஈழம்” தந்த கவிஞர் என்று கூறிக்கொள்வதில் பெருமை கொள்கின்றேன். என்னைப் பத்திரிகை ஆசிரியராகச் செய்ததும் “ஈழம்” ராஜாவை கவிஞர் ஆக்கியதும்

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

“ஈழம்”: அதனால் தான் கவிஞர் என் சகோதரன் என்று கூறுவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றேன்.

இவர் பத்திரிகைத்துறையில் ஈழநாடு, முரசொலியில் தீவுப் பகுதி நிருபராகப் பலவருடங்களாகக் கடமையாற்றியவர். அப் படிப்பட்டவர் மக்கள் கவிஞனாக இருப்பது ஈழமக்கள் பெற்ற பாக்கியம்.

கவிஞர் “ஈழம்” பத்திரிகையில் ஆண்டு 1998 சித்திரை, வைகாசி மாதம் ஒளி 14 இல் கவிஞர் வரைந்த கவிதை வரியைத் தருகிறேன்.

“பெற்றதாய் வளர்த்தாய்
துன்பங்கள் நீ சுமந்தாய்
பிள்ளையின் பாசத்தால்
உன்னையே அர்ப்பணித்தாய்
உலகின் தெய்வமே அம்மா”

- கவி வரிகள் கவிஞர் புங்கையூர் ராஜா.

கவிஞர் ராஜா இன்றும் என்றும் தமிழுக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும். அவருடைய “உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்” கவிதை வரிகள் காலத்தால் அழியா கல்வெட்டாக! பதிக் கப்படுவது என்றும் ஈழமக்களுக்குப் பெருமையே! அவருடைய முயற்சி என்றும் வெல்க!

ஈழம் பத்திரிகை வாழ்த்துகின்றது.

- தமிழன்புடன் -

மி.சி. இராசகருணா (ஈழமுருகதாசன்)
ஈழம் பத்திரிகை, பிரதம நிர்வாக ஆசிரியர். (ஜேர்மனி)

என்

இதயம்

பேசுகிறது

அனைவருக்கும் என் இனிய அன்பான வணக்கம்!

நான் உங்களோடு பேசவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டிருந்த நீண்டநாட் கனவு இன்று நிஜமானதையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். அதே மகிழ்வை நீங்களும் அடைவீர்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள் என்ற இக்கவிதைத் தொகுப்பானது ஐரோப்பிய தமிழ் வானொலிகளில் ஒலி பரப்பாகிய கவிதைகளும், நெதர்லாந்தில் கவிதைக்களங்களில் பாடப்பட்ட கவிதைகளுமே இம்மலரை அலங்கரித்து நிற்கின்றது.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு தமிழனின் உள்ளத்திலும் நீங்காமல் நிறைந்திருக்கின்ற ஏக்கங்கள், தேச விடுதலை தமிழீழ அன்னை எங்களின் வரவினை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் நினைவுகளும், நாம் ஓடி ஆடி விளையாடிய இனிய நினைவுகளுமே இதயசங்கமமாகி “உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகளாய்” மலருகின்றது. ஒவ்வொரு மனித உள்ளத்திலும் வெவ்வேறு ஏக்கங்கள் நிறைந்திருந்தாலும் அவற்றை ஒருவருக்

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

கொருவர் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் மனதில் அமைதியை நாம் காணமுடிகிறது.

அந்தவகையில் இந்தக் கவிதைத்தொகுப்பானது உங்களுக்கு ஓர் ஆறுதலைத்தந்து, விழித்துக்கொள்ளவும் வழி தேடித்தரும் என்பது எனது அசையாத நம்பிக்கை.

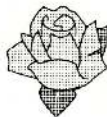
எம் தேச விடுதலைக்காக எம் இனத்தின் நல்வாழ்வுக்காக அயராது உழைத்து பல வெற்றிகளையும், சாதனைகளையும் படைத்து வருகின்ற எம் தாய் மண்ணின் சொந்தங்கள் அனைவரையும் குறிப்பாக எங்களுக்காக உயிர்கொடுத்த தியாகிகள் அனைவரையும் என் இதயத்தால் முத்தமிட்டு வணங்குகின்றேன்.

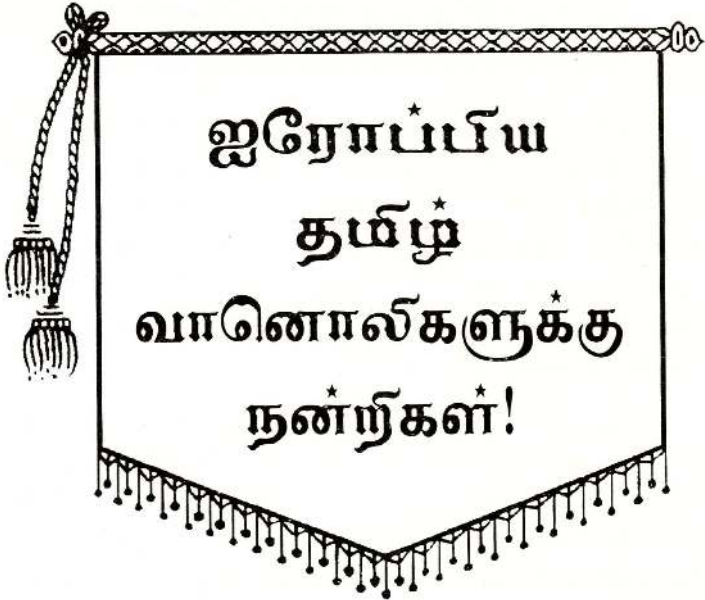
மேலும், “உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்” என்ற இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு மலருக்கு உதவி வழங்கிய அனைவருக்கும் எந்தன் உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நன்றி!

புங்கையூர் - ராஜா
DE BOOGAERT-68,
1901 GR CASTRICUM,
NEDERLAND.
TEL: 0251-676630

என்றும் உங்களோடு
புங்கையூர் - ராஜா
05 - 01 - 2002

வாழ்த்துகின்றேன்

“உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்” என்ற இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பைப் படைத்த கவிஞர் திரு. புங்கையூர் ராஜா அவர்களை ஐரோப்பிய வானொலிகளில் ஒலிபரப்பான கவிதைகளிலேயே நான் முதன் முதலில் சந்தித்துக் கொண்டேன். அதே கவிதை நிகழ்ச்சிகளிற்கு நானும் கவிதைகள் எழுதியிருந்த போதும் அவரின் கவிதைப் பொருளையும் அதன் தன்மைகளையும் மிகவும் ரசிப்பேன்.

கவிதைகள் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடிகளாக உண்மையைப் பிரதிபலிப்பவையாக இருக்கும். ஆனாலும் காலம் கடந்த பின்னும் நிலைத்து நிற்கும். அந்த அற்புதசக்தி கவிதைகளுக்கு உண்டு. இவ்வாறான சிறப்புக்கள் பொருந்திய கவிதைகளைப் படைக்கின்ற கவிஞர்களில் ஒருவராகிய புங்கையூர் ராஜா அவர்களைச் சந்தர்ப்பவசத்தால் நான் நேரில் பார்த்த போது அவரிடம் காணப்பட்ட திறமைகள் என்னைக் கவர்ந்தது.

அவர் ஈழத்தில் சப்தத்தீவுகளில் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது கற்றலும், கேட்டலும், சிந்தனையும், செயலும், மூச்சும் தமிழாகவும் கொண்டு வாழ்ந்தவர், வாழ்ந்தும் வருகின்றார்.

புலம்பெயர்ந்த எம்மவர்களில் எத்தனையோபேர் எப்படியெல்லாமோ வாழலாம் என்றிருக்கின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழ்மொழி மீது பற்று வைத்து அந்த மொழி அகிலமெல்லாம்

வாழ, வளர வேண்டுமெனத் தனது பங்களிப்பைச் செய்யத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் அவரின் அந்தப் பண்பை என்னால் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இவரின் சிந்தனையும் செயலும் தமிழ் மொழிக்குரியதாக இருப்பது மிகவும் போற்று தற்குரியது. இவர் போன்ற தவப்புதல்வர்களைப் பெற்றதனால் தமிழ்த்தாய் என்றென்றும் பெருமை கொள்வாள்.

இவர் தனது கவிதைகளைப் படைக்கும் போது பல உயர்ந்த சிந்தனைகளை மனதிற் கொண்டே படைக்கின்றார். இந்தப் பண்பு ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கு இருக்க வேண்டியதாகும். ஆம் இவர் தாயகத்தில் “சுழநாடு”, “முரசொலி” போன்ற பத்திரிகைகளின் தீவுப்பகுதிக்கான ஊடகவியலாளராகக் கடமையாற்றியிருக்கின்றார்.

கவிஞர் “புங்கையூர் ராஜா” அவர்கள் படைக்கும் இக்கவிதைத் தொகுப்பு மிகவும் சிறந்த படைப்பாக இருந்து வாசகர்களைச் சென்று சேரும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

இவரின் இம்முயற்சி வெற்றிபெற எல்லாம் வல்ல இறைவனும், தமிழ்த்தாயும் ஆசீர்வதிப்பாராக.

நன்றியுடன்

திருமதி. விமலாதேவி. சிவநேசன்

முன்னாள் விஞ்ஞான ஆசிரியை,
தெல்லிப்பளை ஜூனியன் கல்லூரி.

ஆசிரியை, செல்வ விநாயகர் கல்வி நிலையம்,
DENHELDER.

வாழ்த்துகின்றேன்

“உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்”
அம்மைவைத் தேடி, அப்பாவைத் தேடி,
உடன் பிறந்தோரைத் தேடி,
மண்ணின் உறவுகளைத் தேடி,
அனைத்திலும் மேலாய்
பிறந்த தாயகத்தையும்,
அலைந்து ஆடி, ஓடி உலாவிய ஊரையும்
தேடும் நினைவுகளை!
இன்றைய எங்களின் தேடும்
நினைவாய் உள்ளது.
ஒவ்வொரு ஈழத்தமிழனின்
இதய நாளங்களிலும் உறைந்து போயுள்ள
நினைவும் இதுவே!

அந்த வரிசையில் புங்கையூர் - ராஜாவின் நினைவுகளைத்
தேடி ஐரோப்பிய வானலைகளில் உலாவந்த உணர்வுகள்
“உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்” எனும் தலைப்பில் கவி
தைத் தொகுப்பாக வெளிவருவதனை வரவேற்பதோடு, இவர்
மேலும் நல்ல உணர்வுள்ள கவிதைகளை இன்னும் படைக்க
வேண்டுமெனவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

அன்புடன்
சாந்தி - ரமேஸ் வவுனியன்
GERMANY.

1. உங்களை வணங்குகின்றோம்

மண்ணின் மைந்தர்களே!

நீங்கள் மரணிக்கவில்லை

நீங்கள் மரணிக்கவில்லை

என்றும் எங்களோடு

நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள்.

ஆண்ட தமிழன் உரிமையிழந்தான்

என்ற பெயர் வேண்டாமென

உரிமையினைப் பெற்றுத்தர வந்த

உத்தமர்களே! புனிதர்களே!

உங்களை வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

மண்ணின் மைந்தர்களே!

நீங்கள் மரணிக்கவில்லை

நீங்கள் மரணிக்கவில்லை

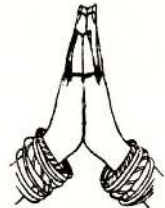
தமிழன் வாழ்வில் இன்னல்கள் வேண்டாம்

அவனும் சுயமாய் வாழ்ந்திட வேண்டுமென

வழி தேடித்தந்த மாமனிதர்களே!

உங்களை எங்கள் இதயத்தில் சுமக்கின்றோம்

மண்ணின் மைந்தர்களே!

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

2. பெண்ணே நீ வாழ்க....!

பெண்ணே.....! நீ... வாழ்க.....!

பெருமையுடன் இம்மண்ணில்

புகழ் புத்து வாழ்க.....!

பெண்ணென்று பிறந்து விட்டால்

பெருந்துன்பமென எண்ணிய காலம், ஓர் காலம்

இன்று களத்தினில் எதிரியுடன் போராடி

வீர காவியம் படைத்து

விடுதலையின் வரலாற்றினை

எழுதி நிற்கும் வீர மங்கை - நீ

பெண்ணே.....! நீ... வாழ்க.....!

பெருமையுடன் இம் மண்ணில்

புகழ் புத்து வாழ்க.....!

எம் இனத்தின் விடுதலைக்காய்

சுழ மண்ணின் மீட்பிற்காய்

உன்னையே இம் மண்ணுக்கு

நற்கொடையாய் அழித்து

வீர காவியம் படைத்து நிற்கும்

எம் சுழ தேசத்தின் விடுதலைப் பெண்ணே!

நீ... வாழ்க!

அன்று பாரதி கண்ட கனவை

இன்று நிஜமாக்கும் விடுதலைப் பெண்ணே!

நீ... வாழ்க....!

என்றும் பெருமையுடன் இம் மண்ணில்

புகழ் பெற்று வாழ்க!

பெண்ணே நீ வாழ்க!

3. புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தாய்மொழி மறக்காதே!

அன்னைத் தமிழ்
அது எங்கள் சொந்தத் தமிழ்
என்றும் எம் தமிழ் மண்ணில்
மங்காத இன்பத் தமிழ்
எந்நாளும் எங்கள் சொந்தத் தமிழ்!

சொந்த நாட்டிலிருந்து
விரட்டியடிக்கப்பட்டு
நாடு நாடாய் அலைந்து
நாடோடிகளாய் வாழ்ந்தாவும்
எங்கள் மண்
எங்கள் மொழி என்றும்
எங்கள் உயிரோடு கலந்து
மணம் வீசிக் கொண்டதான் இருக்கும் - ஆனாலும்
எங்களில் ஒரு சிலர் இங்கு
அழகு தமிழோடு அந்நிய மொழி சேர்த்து
அதுவும் ஓர் அழகென்று
இங்கு தமிழ் பேசி வருகின்றார்கள்.
இவர்கள் தமிழ் பேசி வருபவர்களா?
நாமிங்கு கண்டு கொண்டு தான் இருக்கின்றோம்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

நாம் இவர்களை எப்படித்தான் அழைப்பதோ!

அந்நியர்கள் என்றழைப்பதா?

அல்ல விவஸ்தை கெட்ட மனிதன் என்றழைப்பதா? - ஆனால்

நான் ஒன்று சொல்லுகின்றேன்.

நான் ஒன்று சொல்லுகின்றேன்.

நாகரீக உலகினிலே

இதுவும் ஓர் நாகரீகமென்று

தம்மை மாற்றிக் கொள்கின்ற

மானிடன் எவனோ!

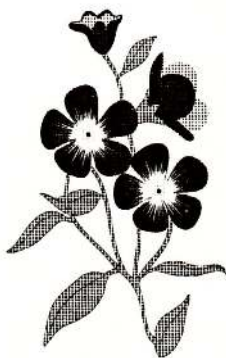
தன் மொழி மறந்து வாழ்ந்து

அந்நிய மொழியின் ஆதிக்கத்தில்

நாம் எப்படித்தான் தமிழன் என்று அழைப்பது

ஒருபோதும் அவன் தமிழனல்ல - என்று

எங்கள் தமிழினமே சொல்லுகின்றது.

4. கண்ணில் என் கண்மணிதான்

என் கண்ணில் நீ வந்து
 கதை சொல்லிச் செல்லும்
 என் கண்மணியே!
 கண்ணில் கலையாத காவியமே!
 தினம்... தினம்... என் நினைவலைகளில்
 நீ.... வந்து
 சிந்து பாடிச் செல்லும் சின்னக்குயிலே!

கண்ணில் காண்கின்ற காட்சியெல்லாம்
 அவ்வப்போது மகிழ்ச்சியினைக் கொடுத்தாலும்
 அக்காட்சிகளில் வருகின்ற
 உணர்வுகள் ஒவ்வொன்றும்
 என் இதயத்தை துடிக்க வைக்கிறது.

உறக்கமே இல்லையென்றாலும்
 உந்தன் நினைவுகள் தான்
 எந்தன் கண்களில்
 எந்நாளும் கலையாத காவியமாய்
 கண்ணின் மணிகளாய்
 அலங்கரித்துச் செல்கின்றன.

அன்று பாடிய கவிதைகள் தான்
 என் உள்ளத்தில் இன்றும்
 பசு மரத்தாணி போல்

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

பசுமையான நினைவுகளைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறது
இன்றதனை மீட்டுப் பார்க்கையிலே
என் இதயக் கண்ணிலே
இனிதாய் வீற்றிருக்கும்
என் கண்மணிதான் தெரிகிறது.

காலங்கள் கடந்து சென்றாலும்
வாழ்வின் காட்சிகள்
என்றமே மறைந்து போவதில்லை.

மனித வாழ்வின் இருப்பிடமே
அந்தக் காதல் என்ற உறவினிஸ்தானே!
இதனை யாரும் மறந்திட முடியுமா?
உள்ளங்கள் ஒவ்வொன்றும்
இளமையாய் இருந்து விட்டால்
வாழ்வில் என்றமே இனிமை தான்
மனித வாழ்வினிலே முதுமையென்று
ஒன்று இருந்து விட்டால் ~ அந்த
முதுமை என்றும் இளமைதான்
நீயே என்றும் என் கண்ணில் வந்து
கதை சொல்லிச் செல்லும் என் கண்மணிதான்.

5. தமிழ் அன்னைக்கு புகழ் பாடுவோம்

தமிழே எங்கள் தாயே
தரணியெங்கும் உந்தன் புகழே!
தாயில்லாமல் நாமில்லை
தமிழ் மொழியில்லாமல் தமிழினம் இங்கில்லை
தமிழே எங்கள் உயிர் என்று
தரணியில் உந்தன் புகழை பாடிடுவோம்.

தமிழே எங்கள் தாயே!
தரணியெங்கும் உந்தன் புகழே!
பத்து மாதம் சுமந்தவள் அன்னையடா
பாலாட்டிச் சீராட்டி வளர்த்தவள்
எங்கள் தமிழ் அன்னையடா
அம்மா என்ற கன்னித் தமிழை
அந்த இன்பத்தமிழை அருமையாய் எமக்கெல்லாம்
எடுத்துரைத்தவள் தமிழ் அன்னையடா
என்றும் அவள் புகழை
பாரெங்கிலும் பாடிடுவோம்
பறந்தோடி வாருங்கள்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

தமிழே எங்கள் தாயே!

தரணியெங்கும் உந்தன் புகழே!

நாடுவிட்டு நாடு வந்து

அன்னிய தேசமதில்

அகதிகளாய் வாழ்ந்தாவும்

எங்கள் கலை பண்பாடுகளை

மறந்திங்கு நாமும் வாழலாமா?

இல்லை.....! இல்லை.....! ஒருபோதாயில்லை

அம்மா என்று அழைப்பதற்கு

அன்னை வழிவந்த அழகு தமிழாம்

அன்புத்தமிழ் உண்டு

அதனை மறந்திங்கு எங்கள் குழந்தைகள்

அன்னிய மொழியினிலே

அம்மா என்று அழைக்கின்ற போது

எங்களில் ஒரு சிலருக்கு ~ இங்கு

பொங்குகின்ற ஆனந்தமோ...!

அப்பப்பா...! பேரானந்தமாய் இருக்குதையா

தமிழையும் தமிழர் பண்பாடுகளையும்

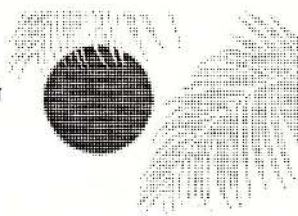
என்றும் பேணிக்காத்திடுவோம்

வாருங்கள்... வாருங்கள்

தமிழ் அன்னை புகழ் பாடிடுவோம்.

6. நிலவென நீ வருவாய்

நிலவென நீ வருவாய்
 நிதம் என் கண்ணில் ஒளி தருவாய்
 வண்ண அழகென வருடிச் செல்வாய்
 தித்திக்கும் தேனமுதாய்
 சுவையினைத் தருவாய்
 வாராயோ என் அருகில் ~ என
 ஏங்கி வான் பரப்பதனை நோக்கி ~ உன்
 வருகைக்காய் காத்திருப்பேன்.

நீ... இன்றி இவ்வுலகம் ஏது
 இந்தப் புண்ணிய பூமியும்
 உன் வரவினைத்தான் காண்பதற்கு காத்துக்கிடக்கிறது.
 நீ... இல்லையென்றால் இவ்வுலகிற்கு
 ஒளி தருவது யாரோ!
 இந்த மண்ணின் அழகினை அலங்கரிக்க
 உன்னை ஒரு பெண் ~ என நினைத்து
 அந்த பிரமணம் உன்னை இங்கு படைத்து விட்டான்.
 உந்தன் வருகையினால் இவ்வுலகம்
 ஆனந்தப் பூங்காற்றில் ஆடி அசைகிறது
 உள்ளம் இன்னிசையில் இசைபாடி மகிழ்கிறது
 இதயத்தின் கண்கள் இன்ப வெள்ளத்தில்
 இனிதான காட்சிகளைக் கண்டு கைதட்டி பாடி மகிழ்கிறது
 நீ எங்கிருந்தாலும் எந்தன் வான் பரப்பில்
 உந்தன் அழகு வதனத்தைக் காட்டு
 அப்போ இந்தப் புண்ணிய பூமியும்
 சங்காரச் சிரிப்பில் சிறகடித்துப் பறக்கும்.

7. எங்கள் தேசம்! ஒரு காதல் தேசம்

எங்கள் தேசம்

ஒரு காதல்தேசம்

உள்ளத்தில் நிறைந்திருக்கும்

ஒரு உன்னை தேசம்

நினைக்க... நினைக்க

உள்ளத்தில் உவகை பொங்கிடும்

தமிழீழத்தேசம்.

எங்கள் தேசம்

ஒரு காதல்தேசம்

ஆயிரமாயிரம் உயிர்களைத் தியாகம் செய்து

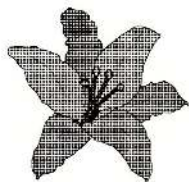
அதில் சிந்திய குருதியில்

விடுதலையின் வரலாற்றினை எழுதி நிற்கும்

வீரம் செறிந்த தேசம் - அது

ஒரு அழகு தேசம்

தமிழீழத்தேசம்.

எங்கள் தேசம்

ஒரு காதல்தேசம்

அன்னையின் கருவறையில் இருந்தபோதே

விடுதலையின் உணர்வையும், வீரத்தையும்

தமிழ் அன்னை உணவோடு

கலந்தாட்டி விட்டாள்.

அவளின் பெருமையினை என்றென்றும்
எங்கள் தேசத்தில் நினைவு கூர்ந்து
எந்நாளும் அவள் புகழ் பாடுவது
எங்கள் கடமையாகும்.

எங்கள் தேசம்
ஒரு காதல்தேசம்
தன்மானம் மிக்க தங்கத்தேசம்

எம் முன்னோர் ஆண்ட நிலமதை
நாங்கள் ஆழ் வேண்டும்
இந்த மண் எங்களின் சொந்தமண்
என்றும் எம்மோடு
இருந்திட வேண்டும்
அதற்காய் நாமெல்லாம் ஒன்றிணைந்து
உரிமைக்குரல் கொடுப்போம்
வாருங்கள் எங்கள் தேசமதை
மீட்டிடுவோம்.
வாருங்கள்! வாருங்கள்!

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

8. வாழ்க்கை என்றும் இன்மை

எம் வாழ்வு இனித்திட வேண்டும்
அதற்கு நாம் என்ன செய்திட வேண்டும்
கணவன், மனைவி
இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து
வாழ்க்கையெனும் சுமை நிறைந்த படகினை
திசைமாறா தோட்டிச் சென்றிடல் வேண்டும்.

இல்லற வாழ்வின் இன்ப துன்பங்கள்
இரு கண்களைப் போன்றவை
நாம் குறிதவறாது பார்வையைச் செலுத்தி
அங்கே நிதானத்தோடு
வாழ்க்கைப் பயணத்தை
தொடர்ந்து சென்றால்
எம் வாழ்வு என்றும்
இனித்துக் கொண்டே இருக்கும்.

திருமணமென்ற பந்தத்தின் மூலமாக
இணைந்து கொண்ட
கணவன், மனைவி
தங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தைத்
தொடங்குகின்ற போதே
இறுக்கமான தளராத வாழ்க்கைத் தளத்தை அமைத்து
தங்களின் பயணத்தைத் தொடங்கி விட்டால்
எந்தப் புயல் வந்து

அங்கு வீசிச் சென்றாலும்
 அவ்வாழ்வினில் என்றுமே இனிமை பூத்திருக்கும்.
 எந்தவொரு குடும்பத்திலும்
 பிரச்சினைகள் இல்லாமல் இல்லையே!
 குடும்பமென்றாலே அங்கு
 ஆயிரம் பிரச்சினைகள்
 வந்துதானே போகும்
 அதற்காக நாம் வாழ்க்கையினை
 வெறுத்துவிட முடியுமா?
 அவற்றையெல்லாம் மிக இலகுவாய் அணுகிச் சென்று
 பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொண்டால்
 பெருந்துன்பங்கள் எமக்கெல்லாம்
 சிறுமையாகி விடுகின்றது.

கணவன்... மனைவி இருவரும்
 ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து
 ஒருவர் தேவையை மற்றவர் நன்கறிந்து
 பரஸ்பர நல்லெண்ணங்களுடன் விட்டுக் கொடுத்து
 எந்த நேரத்திலும் ஒருவருக்கொருவர்
 உதவிக்கரம் நீட்டுதற்கு
 தயாராகிக் கொண்டிருத்தல்
 குடும்ப உறவில்
 இனிமையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது.
 வாழ்க்கை யென்றும் இனிமை
 நாம் வாழ்ந்து பார்த்தல்
 நம் கடமை.

9. அந்த இனிய நாட்களை! தேடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றோம்

ஈழம் எங்கள் தாயடா
தமிழீழம் எங்கள் தாயடா
தாய் மண்ணின் பெருமையினை நீயும்
தரணியெங்கிலும் பாட்டா
தரணியெங்கிலும் கவி எடுத்துப் பாட்டா

ஈழம் எங்கள் தாயடா
தமிழீழம் எங்கள் தாயடா
தரணி போற்றும் எங்கள் தாயடா
தலை நிமிர்ந்து நீயும் பாட்டா
தலை குனிந்த காலம் ஒருகாலம் - இன்று
களத்தில் வீரகாவியம் படைக்கும்
இக்காலம் எங்கள் காலம்
எங்கள் தமிழ் மறவர் உதித்த எங்கள் தேசம்
அது வீரம் விளைந்த எம் தேசம்
ஈழம் எங்கள் தாயடா
தமிழீழம் எங்கள் தாயடா.

நாடுவிட்டு நாடு நாமிங்கு வாழ்ந்தாலும்
எம் தாய் மண்ணை நாம் மறந்து
வாழ்வது நீதியா?
நாம் பிறந்த மண்ணும்

எம்மை ஈன்றெடுத்த தமிழ் அன்னையும்
ஒன்றென்பதை என்றும் மறவா

மாமனிதர்களாய் என்றென்றும் வாழ்வோம்
நிலைகுலையா தமிழீழ நினைவுகளோடு
என்றென்றும் வாழ்ந்திடுவோம்
என்றென்றும் வாழ்ந்திடுவோம்.

புலம் பெயர்ந்து அன்னிய மண்ணில்
நாமெல்லாம் அடங்கி வாழ்ந்தாலும்
எம் மண்ணின் நினைவலைகள் தான்
எம் கண்முன்னே நிழலாட வேண்டும்

நாம் பிறந்து வளர்ந்த
சொந்த பந்தங்களோடு உறவாடிய
அந்த நினைவுகள் தான்
எமைவிட்டு அகன்றிடுமா!
அந்த இனிய உறவுகளோடு மீண்டும்
சங்கமிக்கின்ற நாட்களை
தேடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றோம்
அந்தநாளும் எமை நெருங்கிக்
கொண்டுதான் இருக்கின்றது
நாமெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து
இனிதாய் வாழும் காலம்
கனிந்து கொண்டிருக்கின்றது.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

10. மனிதனே ஏன் இப்படி மாறிவிட்டாய்?

மனிதனே! மனிதனே!

உந்தன் வாழ்வை நினைத்துப் பார்த்ததுண்டா
முன்பு நீ வாழ்ந்த வாழ்க்கை தான் என்னவோ
இன்று புலம் பெயர்ந்த நாட்டில்
உந்தன் நிலைதான் என்னவோ
அன்னியரின் கலை கலாசாரத்திலே
உன்னை அடிமையாக்கி
உந்தன் தாய் நாட்டின்
கலை கலாசாரப் பண்பாடுகளை நீ மறந்து
அன்னிய தேசமதில் நீயும் ஒரு
அன்னியன் போல்
வாழ்வது தான் ஏனோ.

மனிதனே... மனிதனே

உந்தன் வாழ்வை
நினைத்துப் பார்த்ததுண்டா
நீ... அன்று வாழ்ந்த
வாழ்க்கையினை நாமறிவோம்.
அப்போ உன் நிலை
இன்று போல் இல்லையே!
ஏன் தான் உந்தன் வாழ்வினை
மாற்றிக் கொண்டாயோ!
எம் தேசத்தில் மூண்ட போரின் கொடுமையினால்

நாமெல்லாம் அகதிகளாய் அலைந்து
எங்கள் உயிர்களைக் காத்துக் கொள்ளவே
புலம்பெயர்ந்து இங்கு வந்தோம்
அப்படியெல்லாம் சொல்லொணாத் துயரங்களை
சுமந்து வந்த நாங்கள்
இன்று நிலைதடுமாறி வாழ்வது தான் ஏனோ

ஒருவரை ஒருவர் மதித்து நடவாமல்
போட்டி பொறாமைகளை
உள்ளத்தில் சுமந்து
மனிதப் பண்புகள் அற்றவர்களாய்
எதிரிகள் போல் அல்லவா
இன்று வாழ்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு மனித உள்ளத்திலும்
மனித நேயங்கள் மேலோங்கி
ஒன்றிணைந்து ஒற்றுமையுடன்
உதவிக்கரம் நீட்டி
புலத்தில் நாமெல்லாம்
இனிதாய் வாழ்ந்திடுவோம்.!

11. நினைவுகளில் நீ

உரிமை சொல்லி அந்த உறவினில்
ஓர் காதல் சுமந்து நீ வந்தாய்
என் இதயம் உனை இனிதாய்
இன்முகம் காட்டி இறுகப்பற்றி
முத்தங்கள் தந்து
உடனே என் இதய வீட்டின் இனியவளாய்
இனிதாய் ஏற்றுக் கொண்டது.

உரிமை சொல்லி அந்த உறவினில்
ஓர் காதல் சுமந்து நீ வந்தாய்
என் இதயம் உன்னால் என்றும்
இந்த மண்ணில் உரிமையுடன்
இனித்து வாழ வழிதந்து நின்றாய்

உனை நான் மறப்பேனோ?
மறவேன்... நான் என்றும் மறவேன்
நான் மறந்தால் இம்மண்ணில்
மனிதனாய் வாழமுடிந்திடுமா?
உன்னால் என் வாழ்வு
என்றும் இனித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

பள்ளிப்பருவம் முதற்கொண்டு
என் வாழ்வில் நீ தான்
முதல் வந்தாய்
என் மனம் பட்ட வேதனைகள்
கனவுகள் இனிய கற்பனைகள்
இவையாவும் உன்னால்தான்
நிறைவேறிப் போனவையே
அன்று முதல் இன்று வரை ~ என்னுள்
இனியவளாய் இனிய காதல் தெய்வமாய்

வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவள் நீதான்
நாடு கடல் கடந்து வந்து
இம்மண்ணில் வாழ்கின்ற போதிலும்
துன்பங்கள் எனை நோக்கி வந்து
முட்டி மோதினாவும்
உன்னால் நான் நிறைவாய் வாழ்கிறேன்.

என் இதயத்துள் நிறைவாய்
இடம்பிடித்தவள் நீ தானே
உன்னை நான் மறந்து வாழ முடிந்திடுமா
என் வாழ்வில் இனியவளாய் வந்து
எந்நாளும் என் கனவுகளில், கற்பனையில்
உள்ளத்து உணர்வுகளில்
என் இதயம் நிறைந்து நின்றவள் நீ தானே
துன்பங்களினால் துவண்டு
வாழ்கின்ற இந்தப் புலம் பெயர்வாழ்வின்லே
என் இதயம் உன்னால் தான்
மனம் மகிழ்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

அன்னையின் கருவில் இருந்தபோதே
கவிதை நான் படித்தேன்
நல்ல கவி வரிகளையும் நான் கேட்டு
ஆனந்தம் அடைந்தேன்
தமிழ் உணர்வோடும் என்றும் வாழ்கின்றேன்
அன்னை ஊட்டிய உணவால் வீரம் பெற்றேன்
என்றும் என் இதயத்தில் நிலையாய்
இடம் பிடித்து வாழ்பவள்
கவிதையென்னும் காதலிதான்
அவள்தான் என் நினைவுகளில்
என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றாள்.
நினைவுகளில் அவள்தான் அவள்தான்.

12. கானலாக்ப் போன காதல்

இவ்வுலகம் பூத்திருப்பது
இந்தக் காதல் என்ற உறவினில் தானே
அதுபோலவே எனக்காகவும்
ஒருத்தி இங்கு காத்திருக்கின்றாள்
அவள்தான் என் இதயம் தொடர்வள்
என்நாளும் என்னுள்
வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவள்.

சொர்க்கத்தில் முடிவான ~ அந்த
புதியதோர் உறவினில்
இணைந்து கொள்வதற்காய் காத்திருப்பவள்
எனை நோக்கி, வா... நீ வா
உனை அணைத்து அன்பு முத்தமழை
பொழிவதற்காய் காத்திருக்கிறேன்.
காலமெல்லாம் உனக்காகத்தான் காத்திருக்கின்றேன்.
நான் உன்னை நேசிக்கிறேன் ~ என
அவளின் அழகு வதனம் பார்த்துச் சொன்னதும் அன்றுதான்
அவளின் கவிதைப் புத்தகத்தினுள்
புதுக்கவிதை எழுதி வைத்ததும் அன்றுதான்
அவளின் பதில் கவிதை
எப்போ வருமெனக் காத்திருந்து
தபாற்காரனின் மணி ஓசை கேட்டதும்
மனம் ஆனந்தப் பூங்காற்றில்
ஆடி மகிழ்ந்து பாடியதும் அன்றுதான்

இவையெல்லாம் காலம் கடந்து போன
நினைவுகளாய் அவன் கண்முன்னே
காட்சிகளாய் வந்து போகிறது.
காதல் புனிதமானது, தெய்வீகமானது
இரு இதயங்களில் எழுகின்ற இனிய இராகங்கள்
என்றெல்லாம் உளமான
எடுத்துச் சொன்னவள் - இன்று
எனை மறந்து விடுங்கள்
எனை மறந்து விடுங்கள் - என்ற
செய்தியொன்று அவனை வந்து சேர்ந்தது.

- “தாடித்துப் போனான்” -

“இதயம் பதறியது”

இதுதான் காதலா...?

இதற்குப் பெயர்தான்... அன்பா!

சாதி, மத, பேதம், காதல் அறியாது

பணம், பொருள், பதவி, கண்டு

காதல் மலராது

காதலுக்கு மொழிகிடையாது - ஆனால்

இதயங்கள் இருந்தும்,

இல்லாத ஒரு சில பெற்றவர்களின் மனங்களினால்

இந்தக் காதல் கூட கானலாகிப் போகிறது.

காதலின் மகத்துவத்தை புரிந்துகொள்ள முடியாத

ஒரு சில பெற்றோர்கள் நம்மிடையே வாழ்வதினால்

இந்தக் காதலும் கானலாகிப் போகிறது.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

13. உன்னைத் தேடி அலையும் என் சுவாசம்

அம்மா நீ எங்கே

என் சுவாசம் உனைத்தேடி அலைகிறது

அம்மா நீ எங்கே

உன்னால் இம்மண்ணில்

மகனாய் மலர்ந்தேன்

உந்தன் பாசத்தால்

எந்தன் சுவாசம்

இம்மண்ணில் வாழ்கிறது.

அம்மா நீ எங்கே

என் சுவாசம் உன்னைத் தேடி அலைகிறது

அம்மா நீ எங்கே

எம் தேசமதில் வீசிய கோரப்பயலால்

உனை விட்டு நான் பிரிந்து

அந்நிய தேசமதில் அகதியாய்

அடைக்கலம் புகுந்தேன் - ஆனால்

என் சுவாசம் எந்நாளும்

உன் நினைவாலே ஏங்கித் தவிக்கிறது.

அம்மா நீ எங்கே

என் சுவாசம் உன்னைத் தேடி அலைகிறது

அம்மா நீ எங்கே

ஒவ்வொரு கணமும் உன் நினைவால்
என் சுவாசம் ஏங்கித் துடிக்கிறது
எப்போது உனைக்காணும் நாள் வருமென
கதறிக் கண்ணீர் வடிக்கிறது.

தொப்புள்க்கொடி உறவால்
வந்த உன் பாசம்
என்றென்றும் இம்மண்ணில் என் சுவாசம்
உனக்காக எந்நாளும் வாழும்.

எம் தேசத்தில் வாழ்கின்ற
உறவுகளெல்லாம் நாளை மலருகின்ற
சுதந்திர தேசத்தின் உரிமைப் போர் தொடுத்து
இழந்த எம் உரிமைகளை உடன் பெறுவதற்கு
போர்க்கோலம் அங்கே புண்டு
புதுவிடிவு பெறுவதற்காய்
உறுதியுடன் போராடும்
எம் தமிழ் வீரர் உணர்வை
போற்றிப் பாடுகின்றார்கள்.

தொப்புள்க்கொடி உறவால் வந்த சொந்தங்கள்
எம் தேசமதை நிலையாய் ஆண்டிடும்
இந்த மண்ணுக்கு எமை அறிமுகம் செய்த
தமிழ் அன்னையே உந்தன் பாசத்திற்காய்
எந்தன் சுவாசம் ஏங்கித் தவிக்கிறது.
நிச்சயம் உனை வந்து சேரும்
உந்தன் ஏக்கமும் தீரும் -
உந்தன் ஏக்கமும் தீரும்.

14. வசந்தம்

வசந்தமே...!

நீ... வாராயோ

வந்து எங்கள் இதயங்களில்

வண்ணத் தமிழால் பண்ணிசைத்து

எங்கள் உள்ளங்களை

எள் அளவேனும் குறைவின்றி

இனிதாய் மகிழ்விக்க

வசந்தமே... நீ... வாராயோ

உனை நாங்கள் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

வசந்தமே நீ... வாராயோ

வசந்தமே நீ... வாராயோ

நீயின்றி எம் வாழ்வு

இனிமை பெறவில்லை

இருண்டுபோன வானம் போல்

ஒளியின்றி எம் வாழ்வு அனைந்து போனது

துன்ப துயரங்களினால் துவண்டு

கண்ணீர் வெள்ளத்தினால்

அலை அடித்துச் சென்றோம்

வசந்தமே நீ... வாராயோ

வந்து எங்கள் இதயங்களில்

வண்ணத்தமிழால் பண்ணிசைத்து

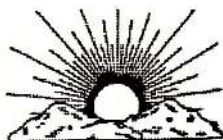
எங்கள் உள்ளங்களை
என் அளவேனும் குறைவின்றி
இனிதாய் மகிழ்விக்க
வசந்தமே நீ... வாராயோ
வசந்தமே நீ... வாராயோ

முந்தி வந்து பிறந்த தமிழ்க்குடிகள் நாங்கள்
பிந்தி வந்த அரசுகளின் ஆட்சிகளால்
விரட்டியடிக்கப்பட்டு
நாடு நாடாய் அசுதிகளாய் அலைகின்றோம்
குந்தி இருந்த மண் இழந்தோம்
குடிசைகள் இழந்தோம்
சொத்துக்கள் பல இழந்தோம்
கூடி வாழ்ந்த சொந்தங்கள் பல இழந்தோம்
தொப்புள்க் கொடி உறவால் வந்த
உறவுகளின் உயிர்களையும்
நாம் இழந்து வந்தோம் - ஆனால்
எங்களின் உணர்வுகள்
உறங்கிப் போகவில்லை
நிச்சயம் நாளை எம் தேசம்
விடுதலை பெறுமென்ற நம்பிக்கையிலும்,
எம் வாழ்விலும் வசந்தம் வந்து வீசும்
எங்களின் சுவாசமும்
சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்கும் என்ற
அந்த இனிய நாட்களை எதிர்பார்த்து
புலம்பெயர் மண்ணில் வாழ்கின்றோம்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

15. புது வீடியல்கள் தரும் புதுவருடம்

அவஸ்தைகள் பல பட்டு
எட்டுத் திசையெங்கும்
அகதிகளாய் அலைந்து
அன்றாடம் வாழ்வின்
வசந்தங்களைத் தொலைத்து
சொந்த மண்ணில் சுதந்திரமின்றி
சொல்லொணாத் துயரங்களினால்
துடிதுடித்துப் போன எம் மக்களுக்கு
இன்று ஓர் புதிய வீடியல்கள்
எம் மண்ணில் உதயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

எம் தாய் மண்ணில் வாழ்கின்ற
எம் சொந்தங்களெல்லாம்
துயரங்களை சுமந்து கொண்டு வாழ்ந்தாலும்
எம் தேசம் விடுதலை பெறவேண்டுமெனத்
தணியாத தாகம் கொண்டு
உரிமையோடு உறுதியாய் வாழ்ந்ததினால்
இன்று புதியதோர் உலகமொன்று
உதயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைய நாளில் மனமகிழ்வோடு
கொண்டாடுகின்ற இப்புதுவருடம்
அனைவர் உள்ளத்திலும் ஓர்

பசுமை நிறைந்த
நினைவுகளைத் தாங்கி நிற்கின்றது.
ஆண்டாண்டு தோறும் அவலங்களினால்
அழுது புரண்ட எம்இனம்
இன்று புது விடியல்களைக் கண்டு
அகமகிழ்ந்து ஆனந்தம் பாடுகின்றது.

தன்னினம் காக்க தமிழ்ப் படையொன்றை
“எங்கள் தலைவன்
தங்கத் தலைவன்”
தமிழீழ மண்ணில் அணிதிரட்டி
அந்நியனை விரட்டி அடித்ததினால்
இன்று எம் தேசம்
புதுப் பொலிவு காண்கிறது.

எம் மக்களின் உரிமைக்காக
ஆயிரமாயிரம் உயிர்களைத் தியாகம் செய்து
பெற்றெடுத்த எம் தேசம்
இன்று புது விடியலை நோக்கி
சென்று கொண்டிருக்கிறது.
அந்த தியாக தீபங்களின் நினைவுகள்
எங்களின் உள்ளங்களில்
நிறைந்திருக்கிறது.
புது விடியல்கள் தரும் புது வருடத்தினை
மன மகிழ்வோடு நாமெல்லாம்
கொண்டாடுவோம்.

16. சந்தேகம்

சந்தேகம் வேண்டாம் மனிதா
உனக்குச் சந்தேகம் வேண்டாம்
அது உன் வாழ்வை அழித்திடும் மனிதா
சொர்க்கத்தில் மலர்ந்த திருமணம் என்னும் மலரை
நீ...! கொண்ட சந்தேகத்தால் அதனை
கசக்கியெறிய ஒருபோதும் நினைக்காதே!
சந்தேகம் வேண்டாம் மனிதா
உனக்குச் சந்தேகம் வேண்டாம்
அது உன் வாழ்வை அழித்திடும் மனிதா
ஆயிரம் காலத்துப் பயிராய் இந்தப் பூமியில்
உனக்காய் பூத்த
வாழ்க்கையெனும் பந்தமதை
நீ... மறந்துவிட்டாயா?
நீ... மறக்காதே!
அந்த மனித வாழ்வின் இன்பதுன்பங்களை
இனிதாய் நீ ஏற்று
ஒருவருக்கொருவர் அன்பாய் இருந்து
நல்லெண்ண உணர்வோடு
நீ வாழ்ந்தால்
உன் வாழ்வினில் வசந்தம் வீசும்
இந்நிலை கண்டு மற்றவர் வாழ்விலும்
நல்ல அமைதி பூக்கும்
சந்தேகம் வேண்டாம் மனிதா
உனக்குச் சந்தேகம் வேண்டாம்
அது உன் வாழ்வை அழித்திடும் மனிதா

ஆரம்ப வாழ்வின் அன்பெனும்
உறவுப் பாலத்தால் கட்டுண்டு
இன்பமாய் வாழ்ந்து வந்த
தம்பதிகள் சிலர் இன்று
இடையினிலே விசம் போல வந்த
சந்தேகம் என்னும் கொடிய நோயினால்
இனிய நல்வாழ்வினை இழந்து
கண்ணீர் சிந்துவதை நாம் காண்கின்றோம்.

இது நமக்கு வேண்டாம்
வேண்டவே...! வேண்டாம்
இந்த நிலையிலிருந்து விடுதலை பெற்றுச் செல்வோம்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தம் வாழ்வை
இனிதாய் நிறைவேற்றி
சந்தேகம் என்னும் கொடிய
அரக்கனை விரட்டியடித்திட
அனைவரும் ஒன்று சேருங்கள்.
அனைவரினது வாழ்விலும் இன்பம் பொங்கி
எல்லாம் நிறைந்து
என்றும் வளமாக
ஒவ்வொரு இதயமும் இனித்து வாழ்வதற்கு
சந்தேகமே! சந்தேகமே!
நீ... தொலைந்து போ
எங்களை நீ விட்டு எட்டப் போ
உன்னால் நாங்கள் பட்ட
இன்னல்களெல்லாம் போதும்
நாங்கள் விழித்துக் கொண்டோம்.

இனிமேல் எங்களின் வாழ்வில்
என்றும் இனிமை தான் ~ என
நாம் அனைவரும் மகிழ்ந்திருப்போம்.

17. கண்ணிலே நீர் எதற்கு?

பெண்ணே! பெண்ணே!

உன் கண்ணில் நீர் எதற்கு?

பெண்ணென்று பிறந்தவள்

இம்மண்ணில் என்றென்றும்

மனமகிழ்வுடன் வாழ வேண்டியவள் - ஆனால்

பெண்ணே! பெண்ணே!

உன் கண்ணில் நீர் எதற்கு

புலுலகின் பூமகளாய் வந்தவளே!

இவ்வுலகம் உனைப் பெறுவதற்கு

மாதவம் செய்திருக்கிறது

உன்னால் தானே இம்மண்ணும்

அழகு பூத்திருக்கிறது.

இவையெல்லாம் உந்தன் பெயர் சொல்லி - இங்கு

சிறப்புற்றிருக்கிறது - ஆனால்

உன் கண்ணில் நீர் எதற்கு

பெண்ணே! பெண்ணே!

உன் கண்ணில் நீர் எதற்கு

உன் கண்ணில் வரும் கண்ணீர்

ஆனந்தக் கண்ணீரா? அல்ல

உந்தன் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மனக்கசப்பால்

உள்ளம் குழறிவரும் தன்பக்கடல் நீரா?

சொல்லு! பெண்ணே! நீ... சொல்லு

பெண்ணினம் இன்று விடுதலை பெற்றாவிட்டது

பூட்டிய விலங்குகள் உடைக்கப்பட்டது

விடுதலைப் பெண்ணாய் ஆயுதம் ஏந்தி

அணிவகுத்து வருகின்றாள்.

பெண்ணின் விடுதலைக்காய்
அன்று பாடிய பாரதி கனவுகளோடு மறைந்தான்
அவன் கண்ட கனவுகள் ஒவ்வொன்றும்
இன்று நிஜமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

மீண்டும் அவன் இங்கு வந்து
இக்காட்சிகளைக் காணவேண்டும்
இவ்வேளையிலும் பெண்ணே! பெண்ணே!
உன் கண்ணில் நீர் எதற்கு
பாரெங்கிலும் பெண்ணின் பெருமைகள்
பேசப்பட்டு வருகின்ற வேளையிலும்
உந்தன் கண்ணில் நீர் கசியத்தான் செய்கின்றது.

புலம்பெயர் வாழ்வின்
புதிது! புதிதான கலாசாரத்தில் சிக்குண்ட
ஒரு சில ஆண் ஆதிக்க சக்திகளினால்
சில பெண்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுகின்றதே!
அடக்கு முறைகளினால் வாழமுடியாத நிலையில்
நீதி மன்றங்களில் நீதி கேட்டு நிற்கின்றார்கள்
சந்தேகப் பேய்களின் ஆதிக்கத்தினால்
சந்தோஷ வாழ்வு தொலைந்து போகின்றது
பெண்ணே! பெண்ணே!
உன் கண்ணில் நீர் எதற்கு
உன்னால் சுதந்திரமாய் வாழ முடியுமென்பதை
இவ்வுலகிற்கு எடுத்துச் சொல்வ
துன்பப்படும் உன்னினம் என்றும் பெருமையுடன்
இந்த மண்ணில் சுதந்திரமாய் வாழ வழி சமைக்கும்.

18. ஏக்கம்

இந்த உலகில் வாழ்கின்ற
எந்தவொரு மனிதனும்
ஏக்கத்தோடு தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான்
மன மகிழ்வோடு
வாழ வந்தவனுக்கு
ஏன் தான் இந்தத் துன்பம்
இன்பம் அவன் மனதில் குடியிருக்க வேண்டும்
ஏக்கம் பஞ்சாய்ப் பறந்து செல்ல வேண்டும்
அவன் வாழ்விலும் கோடி இன்பம்
நாடி வந்து சேர வேண்டும்.

இவ்வுலகைப் படைத்த இறைவன்
மனிதனுக்காக அனைத்து சுகபோகங்களையும்
அள்ளிக் கொடுத்து விட்டு ஏன்தான்
அவன் மனதில் ஏக்கத்தையும் விதைத்து விட்டான்.

இறைவா...! ஏன் இங்கு
மனிதனைப் படைத்தாய்
அவன் துன்பப்படுவதை நீ... பார்ப்பதற்கா?
உன்னை நம்பித்தானே
இவ்வுலகிற்கு வந்தான்
அவன் ஏக்கத்தோடு எத்தனை நாட்கள்தான்
இந்த மண்ணில் வாழ்வது
மனம் உருகி... உருகி...
இம்மண்ணில் மடிந்து போவதற்கா?
இங்கு அவனைப் படைத்தாய்.
இந்தப் பூவுலகிலே அவன் படுகின்ற துயரங்களை

நாளாந்தம் அறிந்து கொண்டதான் இருக்கின்றாயே!

இறைவா...! இறைவா

எங்களை நீ காப்பாற்றுவாய்,

எங்களுக்கும் அருள்புரிவாய்

மனதில் நிறைந்திருக்கின்ற ஏக்கங்களையும்

தீர்த்து வைப்பாய் - என

உன்னை நம்பி வேண்டுகின்ற

மனிதர்களுக்கு கருணை காட்டும் இறைவா.

ஒவ்வொரு மனித மனங்களிலும்

ஒவ்வொரு விதமான ஏக்கங்கள் நிறைந்திருப்பதினால்

அவர்களின் வாழ்வில் நிம்மதியே இன்றி

துடுப்பிழந்த ஓடம் போல்

மனித மனம் திசைமாறிச் செல்கிறது.

பெற்றெடுத்த அன்னை அவள் ஏங்குகின்றாள்

பிள்ளையின் பாசத்திற்காய் காதலென்னும் உறவினிலே

இணைந்து கொண்ட காதலர்கள்

எப்போ நாம் ஒன்று சேர்வோமென

ஏங்கித் துடிக்கின்றார்கள்

திருமணம் என்னும் பந்தத்திலே

இனிதாய் இணைந்து கொண்டு

பிரிந்து வாழ்கின்ற கணவன், மனைவி

ஒன்றுசேரும் நாள் எப்போ - என

ஏக்கத்தோடு காத்திருக்கின்றார்கள்.

இப்படியே பல ஏக்கங்களோடு

மனிதன் துன்பத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான்

இந்த ஏக்கங்களெல்லாம் கலைந்து

இன்பமாய் வாழ்கின்ற நாட்கள் எமைத்தேடி வருமென்று

மனித மனம் ஏக்கம் கலைந்து விடைபெற்றுச் செல்கிறது.

19. மாறாத கண்ணீரில் ஆறாதகாயங்கள்

பெண்ணே!

இன்னமும் உன்கண்ணில் கண்ணீர் தானா?

நீ... விடுதலை பெற்று விட்டாய் - என்று

நாங்கள் மனம் மகிழ்ந்து வாழ்கின்றோம் - ஆனால்

உந்தன் உள்ளத்தில் ஆறாதகாயங்கள்

எந்நேரமும் உன்னை வருத்திக்கொண்டே இருக்கிறது

“மாறாத கண்ணீரில் ஆறாதகாயங்கள்”

இந்நிலையினை யார்தான் இங்கு அறிவாரோ...!

பெண்ணென்று பிறந்துவிட்டால்

உன்வாழ்வில் என்றுமே

கண்ணீர்தான் என்று ஆகிப்போச்சா

நீ விடும் பெருமூச்சில்

உந்தன் பெருந்துயரம் தெரிகிறது.

“மாறாத கண்ணீரில் ஆறாதகாயங்கள்”

இன்று மனிதன் விஞ்ஞானப் புயலின் வீச்சில்

தன்னை மறந்து சாதனை படைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றான்

அவனை இந்த உலகமே வியந்து போற்றுகின்றது - ஆனால்

இந்தப் பெண்ணினத்தின் அடிமை விலங்கொடியவில்லையே

இன்றும் அவளின் துயரங்கள் தீரவில்லையே

உள்ளத்தில் நிறைந்திருக்கும் அவலங்கள் தான்

எத்தனை... எத்தனை...

மாறாத கண்ணீரில் ஆறாதகாயங்களை
தொடர்கதையாய் சொல்வகிறது
ஆண்டாண்டு தோறும் பங்குனித்திங்கள் எட்டாந்திகதி
மகளிர் தினமாய் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது - ஆனால்

இந்தப் பெண்ணினத்தின் அடிமையிலங்குகள் தான்
உடைத்தெறியப்படவில்லையே!

எந்நாளும் அவள் உள்ளம் கண்ணீரால் கரைகிறது
வாழ்விடுங்கள், அவளை வாழ்விடுங்கள்
அவள் கண்ட கனவுகள் கற்பனைகள்
எல்லாம் சுட்டெரிக்கப்பட்டது.

இந்த மண்ணுக்கொரு பெண்ணென வந்தவள்
இனிதாய் வாழ்ந்திடத்தானே
பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கும் என்பார்கள் - ஆனால்
இந்த மண்ணில் வாழ்கின்ற சில
மனிதப் பேய்களினால்
பொன்னான வாழ்க்கை அழிந்து போகின்றதே!

மாறாத கண்ணீரில் ஆறாதகாயங்கள்
எத்தனை காலம் தான்
அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்
அடங்கி... அடங்கி... அடிமையாய்
நீ... வாழ்ந்தது போதும்

பெண்ணே...! பெண்ணே...!
உந்தன் கண்ணீருக்கு விடுதலைகொடு
உன்னை அடக்க வருபவரை
விடுதலைத்தீயால் சுட்டெரித்து விடு
உந்தன் வாழ்வில் என்றும் அமைதி பூக்கும்.

20. மனம்

மனமே... நீ ஆசைகொள்வதில்
தப்பேதுமில்லை ~ ஆனால்
உன் ஆசை அளவோடு நின்றவிடின்
உந்தன் வாழ்வில் என்றும் அமைதி பூக்கும் - அது
பேராசையாய் மாறிவிட்டால்
பெருந்துயர் உனை வந்து சேரும்

மனமே...! மனமே...!
நீ... மனமே மகிழ்வோடு வாழ்வதற்கு
உன்னில் பிரசவிக்கின்ற ஆசையை
அளவோடு தாங்கிக்கொள்
என்றும் உந்தன் வாழ்வில்
மகிழ்ச்சி பொங்கும்.

ஆசைக்கும் ஓர் எல்லை உண்டென்று
இந்த மனதுக்குத் தெரிகிறதா?
அனைத்தையுமே தனதாக்கிக் கொள்வதினால்
சுமையில்லாத வாழ்வை சுமக்க நேரீடுகிறது

மனமே உன்நிலையை மாற்றிக்கொள்
அளவுக்கு மீறிய ஆசைகளை வளர்க்காதே

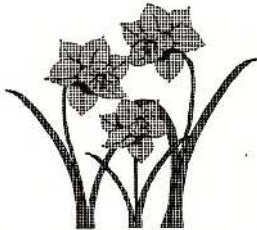
அமைதியான உன் வாழ்வு
அவலம் நிறைந்து அலைமோதும்

மனமே! மனமே!

உன் மனதில் நிழலாடும் ஆசைகளை விட்டுவிடு
நிஜமாகப் போகும் ஆசைகளை தாங்கிக்கொள்
நிறைவான நல்ல அமைதி வந்து
உனை தாலாட்டும்

நாள் ஒரு வண்ணமும், பொழுதொரு மேனியுமாய்
நிறைவேறாத ஆசைகள் தான்
எத்தனை! எத்தனை!
அவற்றையெல்லாம்
எத்தனை நாட்கள் தான்
உன் மனதில் சுமப்பாய்
மனமே!

வீணான ஆசைகளை விட்டுவிடு
என்றும் உனக்கு அமைதியே உண்டு.

21. முகவரீ தொலைத்த முகங்கள்

அன்னைத் தமிழ் நாட்டில்
நாமெல்லாம் அமைதியாய்
வாழ்ந்து வந்தோம் - அங்கே
நமக்கெல்லாம் என்ன குறையிருந்தது.

எம்முன்னோர் ஆண்ட நிலமதில்
நாங்களும் இன்பமாய் வாழ்ந்து வந்தோம்
பிந்தி வந்த சிங்களப் பேரின்வாத ஆட்சியாளர்களின்
மடைத்தனமான அரசாட்சியால்
ஆகுமற்ற அநாதைகளாய் அகதிகளானோம்

சொந்த மண்ணில் சுகமாக
எண்ணிலடங்கா மனநிறைவோடு
இன்பமாய் வாழ்ந்து வந்தோம் - இன்று
முகவரீ தொலைத்த முகங்களாய்
அகிலமெல்லாம் அவதியுடன்
அகதியாய் வாழ்கின்றோம்.

அன்னைத்தமிழ் நாட்டில் நாமெல்லாம்
அமைதியாய் வாழ்ந்து வந்தோம் - இன்று
இடர் நிறைந்த வாழ்வினில்
இனத்தின் முகவரியைத் தொலைத்தவர்களாய்
அடுத்தவன் தேசத்தில் அகதிகளாய் வாழ்கின்றோம்.

மனித வாழ்வின் இன்பமும், துன்பமும்
இரவு பகல் போன்றவை - ஆனால்
தமிழன் வாழ்வில் என்றமே
துன்பம் தொடர்கதையாய் ஆனதே!

குந்தியிருந்த மண் இழந்தோம்
மண்ணில் சொந்தங்கள் பல இழந்தோம்
சிறகச்... சிறகச் சேர்த்து வைத்த
சொத்துக்கள் எல்லாம் இழந்து வந்தோம்!

தமிழன் என்ற முகவரி தொலைத்து
அகதி என்னும் புதுப்பட்டம் பெற்று
அந்நிய தேசத்தில் வாழ்கின்ற நாங்கள்
நாளை விடிகின்ற எம் ஈழ தேசத்தில்
தொலைந்து விட்ட சொந்த முகவரியில்
சுதந்திரமாய் வாழ்வோம்.

அந்நியனால் விரட்டியடிக்கப்பட்டு
அகதிகளாய் ஓடிவரும் போது
நாமெல்லாம் என்ன தான் எடுத்து வந்தோம்
அடையாள அட்டையுடன்
அணிந்திருந்த உடையோடு
ஓட்டமும் நடையுமாய் வரும்போது
தாயே! தாயே! எங்களைக் காப்பாற்று
நீ... தான் எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

காலாதிதாலமாய் உந்தன் மண்ணில் வாழ்ந்தோம்
தாயே...! உன் காலடியில்
எப்போ நாம் வருவோம் ~ என
மண்ணை முத்தமிட்டுக் கண்ணீர் சொரிந்து வந்தோம்
நிரந்தரமாய் உள்ள எங்கள் முகவரிகளெல்லாம்
தொலைத்துவிட்ட முகங்களாய்
தொலைதூரம் வந்து விட்டோம்.

சொல்லொணாத் துயரங்களை சுமந்து வந்த ~ நாங்கள்
இந்த அகதி வாழ்வில்
எல்லாவற்றையும் அடியோடு மறந்து
அடுத்தவன் தேசத்திவள்ள
நல்லவற்றைக் கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக
தீய செயல்களில் ஈடுபட்டு
தமிழன் என்ற முகவரி தொலைந்த முகங்களாய்
புலம்பெயர் மண்ணில் வாழ்கின்ற சிலரால்
எம்மினத்தின் அடையாளம் தொலைந்து போகிறது
இங்கு வாழ்கின்ற நாமெல்லாம்
எம் கலை கலாசாரப் பண்பாடுகளுடன்
பண்பட்ட உள்ளங்களோடு
எம் தேசத்து நினைவுகளோடு
எந்நாளும் வாழ்ந்து
முகவரி தொலைத்த முகங்களெல்லாம் ஒன்றிணைந்து
மலருகின்ற தாய் மண்ணில்
மனமகிழ்வோடு வாழ்ந்திருவோம்.

22. நாங்கள்*

அன்னை மடி தவழ்ந்து
மண்ணில் வந்து பிறந்த
மண்ணின் சொந்தங்கள் ~ நாங்கள்

மண்ணின் விடுதலையை எதிர்பார்த்து
அடுத்தவன் தேசத்தில் அகதிகளாய் வாழ்கின்ற
அன்னை வழிவந்த மண்ணின் மைந்தர்கள்.

நாங்கள் யார்? உங்களின் உறவுகள்
தமிழீழ அன்னை பெற்றெடுத்த மைந்தர்கள்
எங்களின் உறவுகளுக்கு
உதவிடக் காத்திருக்கும் உடன் பிறப்புக்கள்
அந்நியரின் படையெடுப்பால்
எம்மை அரவணைத்துப் பாசமழை பொழிந்த
தாய் மண் விட்டு எட்ட நாங்கள் புலம்பெயர்ந்தோம்
எம் உறவுகளின் துயர்கண்டு
புலம்பி அழுகின்றோம்

எம் தேசத்தைக் காத்திருவோம் ~ என
போர் முரசொலித்து
எப்போ எம் தமிழீழம் விடுதலைபெறுமென்ற
நீண்டநாள் கனவோடு வாழ்கின்றோம்.

அடுத்தவன் தேசத்தில் எல்லாம்
எங்களுக்கு நிறைவாய் கிடைத்தாவும்
நம்ம தாய் மண் போல் வருமா

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

ஒவ்வொரு கணமும் எங்களின் உறவுகள்
போரின் கொடுமையினால் அல்லல்பட்டு
மடிவதை நாம் நாளாந்தம் அறிந்து
கண்ணீர் வடிக்கின்றோம்.

உணவுத்தடை, மருந்துத்தடை, வீதித்தடை
இப்படியே பல தடைகள் அங்கே போட்டு
எம் உறவுகளை அழித்தொழிக்கின்ற
திட்டங்கள் பல அங்கே நடக்கிறது.

இவையெல்லாம் எப்போ தான்
எம்மண்ணில் ஓய்திருமோ!
எம் தேசம் வீடுதலை பெற்று
பிரிந்து வாழ்கின்ற தமிழீழ அன்னையின்
சொந்தங்களெல்லாம் கூடிவாழ்ந்திடும் காலம்
எம்மை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

அதற்கு நாமெல்லாம் ஒன்றிணைந்து
அவர்களின் துயரங்களை
களைந்தெறிவதற்கு உதவிடுவோம்
அவர்களின் பணிகள் செய்துகிடப்போம்
நாங்கள் யார் என்பதை
எம் உறவுகளுக்கும் எடுத்துச் சொல்வோம்
புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும்
எம் தேசத்தையும், எம் உறவுகளையும்
நாங்கள் ஒருபோதும் மறவாத
தன்மானத் தமிழர்களாய் வாழ்ந்து
சொந்தங்களின் துயரங்களில்
பங்கெடுத்துக் கொள்வோம்
பங்கெடுத்துக்கொள்வோம்.

23. புத்தாண்டு புதுவீடிவு தருமா?

ஆண்டாண்டு தோறும் புத்தாண்டு
பலவந்து போனது தான் ~ ஆனால்
அது எங்களுக்கு புது விடிவைத் தரவில்லையே!

ஒவ்வொரு புத்தாண்டு வரும் போதெல்லாம்
நாங்கள் மனமகிழ்ந்து
வரவேற்றுக் காத்திருப்போம்
எங்கள் துன்பங்களெல்லாம் நீங்கி
எங்கள் வாழ்விலும் வசந்தம் வீசுமென
எதிர்பார்த்து...! எதிர்பார்த்து
காத்திருந்த காலங்களெல்லாம்
கண்ணீர்க்கதையாச்சு
இப்படி எத்தனை ஆண்டுகள் தான்
ஓடி மறைந்தாச்சு.

கடந்துபோன ஆண்டுகளை
நாம் நினைக்கும் போதெல்லாம்
எங்கள் இதயங்களெல்லாம்
கண்ணீர்க்கதை சொல்லி
சோக கீதங்களை இசைக்கிறது.

கடந்துபோன காலங்களெல்லாம்
கனவாய் ஓடி மறையட்டும்
போனதெல்லாம் போகட்டும்
எங்களுக்கும் நல்லதொரு காலம் உண்டென்று
பிறந்துள்ள இந்தப் புத்தாண்டில் வேண்டுவோம்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

புத்தாண்டு புதுவிடிவு தருமா? என
பல கேள்விகளும் எம்மிடையே
எழுந்தவண்ணமாய் இருக்கிறது
நிச்சயம் புத்தாண்டு எமக்கெல்லாம்
புதுவிடிவைத் தருமென்ற நம்பிக்கையில்
நாங்கள் வாழ்வோம்
எத்தனை ஆண்டுகள் தான்
தன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடப்பது?
எம் ஈழதேசத்தின் போர்
மேகங்களெல்லாம் கலைந்து
சுதந்திர தேசமதில் நாங்களெல்லாம்
சுதந்திரக் காற்றை சுவாசித்து
சுகமாக வாழ்வதற்கு
புதுவருடம் புதுவிடிவொன்றை
தருமென்று வாழ்வோம்
தமிழீழ தேசத்தின் விடுதலை வீரர்களின் கனவுகளும்
மாவீரர்களாய் மண்ணில் வித்தாகிப்போன
தியாகிகளின் கனவுகளும்
தாய் மண்ணில் வாழ்கின்ற
மண்ணில் சொந்த பந்தங்களின்
கலைந்து போகாத கனவுகளும்
புத்தாண்டில் நிஜமாகி
புதுவிடிவு கிடைத்து
அனைவரும் மகிழ்வோடு வாழ்வதற்கு
புத்தாண்டு புதுவிடிவைத் தர
வேண்டுமென்று வேண்டுவோம்.

24. நான் தேடும் காதல்

நான் தேடும் காதல்
என்றும்! இம்மண்ணில்
இனிதாய்! நிலையாய்! உயிர்வாழும்

கண்ணால் கதை பேசி
காலமெல்லாம் உனக்காகத்தான்
இம்மண்ணில் நானும் உயிர்வாழ்வேன் என
பொய்யுரைத்துப் புதுக்கவிதை
பல எழுதி... எழுதி
காலத்தைக் கழிக்கின்ற காதலைப்போல
என் காதல் இருக்காது.

இந்தப் புண்ணிய பூவுலகம்
எந்தன் காதலைப் பற்றி
பலமுறை பேசிப்... பேசி
ஆனந்தக்கனவில் அகமகிழ்ந்து பாடிமகிழும்.

புலம்பெயர் மண்ணில்
வாழ்கின்ற சிலரின் காதலை நாமறிவோம்
கரும்பாய் இனித்து
பின்னர் வேம்பாய் கசந்துபோன
பல காதல் கதைகளைத்தான்
நாம் கேட்டிருக்கின்றோம்!
காதலிப்பது தப்பா?

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

அதில் சந்தேகமேயில்லை
காதலும், வீரமும்
தமிழனின் வரலாற்று
உண்மையல்லவா!

ஒவ்வொரு இதயமும் தேடிக்கொள்கின்ற
உறவுதானே காதல்
எல்லோர் உள்ளத்திலும்
உண்மையான உறுதியான காதல்
இருக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மனிதக்காதலும்
ஆயிரமாயிரம் காலம்
இம் மண்ணில் உயிர் வாழ்ந்து
காதலின் பெருமையினை
எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்

இதுபோன்ற இனிதான காதல்
நான் தேடும் காதல்
இதுதான் காதல்
இதுதான் உணர்வுள்ள காதல்
உண்மைக் காதல் உலகம் போற்றும்
உன்னதக்காதல்
நான் தேடும் காதல்!
காதல்... காதல்...

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

25. மண்ணின் அழகு சொல்ல வந்தவள்

பெண்ணே!

நீ தான் இந்த மண்ணின் செல்வம்
நீயில்லாமல் இவ்வுலகம் தான் ஏது?

உன்னால் தானே!

இவ்வுலகம் பெருமை பேசிக்கொள்கிறது

பெண்ணே! நீ என்றும் வாழ்க

இவ்வுலகில் பெருமையுடன்

என்றென்றும் வாழ்க!

இங்கு உன்வருகை இல்லையென்றால்

இருண்டு போன பூமியாய்

இருள் சூழ்ந்திருக்கும்

உந்தன் வருகையினால் தானே

இங்கெல்லாம் அகமகிழ்ந்து

ஆனந்தம் பாடுகிறது.

பெண்ணே!

நீ தான் இந்த மண்ணின்

அழகு சொல்ல தேவலோகத்துப் பெண்ணாய் இங்கு வந்தவள்

இங்கு நாம் காண்கின்ற

ஒவ்வொரு அழகும்

உந்தன் வருகையினால் தான்

இங்கு நிறைந்திருக்கின்றது

இங்கு வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு
மனித உயிர்களுக்கும்
அம்மா என்ற உயர்ஸ்தானத்தில்
நீ தான் இங்கிருந்து
எந்நாளும் அன்பு மழை பொழிந்து வருகின்றாய்.

அம்மா...! அம்மா...! என்றழைக்கும்
மழலைச் செல்வங்களின் உதட்டினிலே
மொட்டவீழ்ந்து விரிகின்ற
மலர்களின் ஓசை கேட்பது போல
அம்மா என்றழைக்கும் கன்னித் தமிழில்
உந்தன் திருநாமம் தினம் சொல்லி
உனை அணைத்து முத்தமிட்டு
அகமகிழ்ந்து ஆனந்தம் கொண்டாடுகின்றார்கள்.

உலகைப் படைத்த இறைவன்
இவ்வுலகம் என்றும் அழகு பூத்திருப்பதற்கு
பெண்ணை இங்கு தெய்வமாய் படைத்தான்
அவன் செய்த தவத்தின் பயனாக
இந்தப் பெண்ணின் பெருமைகளும்
இங்கு எந்நாளும் பேசப்படுகின்றது.

புண்ணியம் செய்த இந்தப் பூவுலகம்
உந்தன் பெருமைகளைச் சொல்லி
நிலையாய் வாழும் வரை
பெண்ணே!
நீதான் இந்த மண்ணின் செல்வம்.

26. ஆறுதல் தரவேண்டும்

இறைவா...!

நீதான் எனக்கு ஆறுதல் தரவேண்டும்
மனநிம்மதியின்றி இருள் சூழ்ந்த
இவ்வுலகில் நான் வாழ்கின்றேன்
என்னைப் படைத்த பரமனே!
என்னை ஒருபோதும் கைவிடாதே
உன்னை நம்பியே இவ்வுலகில்
நான் வாழ்கின்றேன்.

இறைவா...!

நீ தான் எனக்கு ஆறுதல் தரவேண்டும்
உந்தன் அரவணையும், ஆறுதலும்
எந்தனுக்கு என்றென்றும் வேண்டும் - ஐயா
பூமையால் பூவுலகம் சிறந்தோங்க வேண்டும்
புன்னகையின் ஒலியும் புதுமை பெறவேண்டும்
மனிதப் பண்புகளெல்லாம் மலைபோல் உயரவேண்டும்.

அன்று வாழ்ந்து வந்த எம் முன்னோரின்
பண்பாட்டுக் கோலங்களெல்லாம் இன்று இங்கு
பண்புகெட்டு நிற்கிறது

நாம் சிலரைப் பார்த்திருக்கின்றோம்
எப்படியும் வாழலாம் - என
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்
மனிதன் மாறிவிட்டான்

மனிதநேயம் மடிந்து விட்டது
இவர்களினால் நமக்கு இங்கு
ஆறுதல் கிடைத்திடுமா...? இல்லை
இறைவன் ஒருவனால் மட்டும் தான்
நமக்கு நல்ல இதயம் நிறைவான
ஆசியும், ஆறுதலும் கிடைத்திடும்
அவன் பாதம் பணிந்து வேண்டுவோம்.

இறைவா!

நீதான் எனக்கு ஆறுதல் தரவேண்டும்
உன்னை நம்பியே இவ்வுலகில்
நான் வாழ்கின்றேன்
பணம்... பணம்... என்று
பணப்பேய்களாய் அலைகின்ற
சில மனிதப் பேய்களிடம்
நாம் ஆறுதலைப் பெறமுடியுமா,
மனிதவாழ்வின் உயர்ச்சி பணம் தேவைதான்
பணமே வாழ்க்கையாகிவிடலாமா?
அதுவும் ஒரு வாழ்வா!

இறைவா!

நீதான் இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்
இவர்களும் இவ்வுலகில்
மனிதப் பண்புகளோடு ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்திட
நீதான் ஆறுதலை வழங்க வேண்டுகிமென
உன் பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறேன்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

27. பொங்குமா? இன்பம் எங்கும் இந்தப் பொங்கல்

பொங்கலோ...! பொங்கலென்று
இன்பம் பொங்கிடும் பொங்கலென்று
இனிதாய் மனமகிழ்ந்து
எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த காலங்களெல்லாம்
கண்ணீரால் எழுதிய
தொடர்கதையாய் போச்சு.

பொங்குமா...? இன்பமெங்கும்
இந்தப் பொங்கல்
நாமறிந்த காலங்களில்த் தான்
எத்தனையோ பல பொங்கல்கள் வந்து போனது
இப்படியே எல்லாம் எங்களை
எட்டிப்பார்த்துச் சென்றது தான்.

தை பிறந்தால் வழிபிறக்குமென்று
எம் முன்னோர் எமக்குச் சொன்னதெல்லாம்
எங்களின் நினைவுகளில் தினம்... தினம்
வந்து போனது தான்
ஒன்று எங்களின் வாழ்வின்
நிஜமான நிகழ்வில்லையே! ~ என
எங்களின் இதயங்கள் கண்ணீரால் கதை சொல்வகிறது

எத்தனை காலம் தான்
 நாங்களுந் அழுதழுது மடிவது
 எங்களைப் போட்டு
 வாட்டி வதைக்கின்ற
 அடக்கு முறைகளெல்லாம்
 உடைத்தெறியப்பட்டு
 நாங்களுந் சுயநிர்ணய உரிமைகளோடு
 சுதந்திரமாய் எங்களின் சொந்தங்களோடு
 தாய் மண்ணில் வாழ்ந்திட
 பொங்குமா? இன்பமெங்கும்
 இந்தப் பொங்கலில்
 புது வரவாய் வந்தது இந்தப் பொங்கல்
 எம் இனத்தின் வாழ்வில்
 இனித்திடும் இன்பநாளாய்
 சொல்லட்டும் இந்தப் பொங்கல்.

சமாதானத்தின் ஒளிக்கீற்றுக்கள்
 எங்கும் பிரகாசித்து
 எம் தேசமதில் புதியதோர் உலகமொன்று
 எங்களுக்காக மலரட்டும்
 அனைவரும் இனமொழி பேதுமின்றி
 அன்பால் ஒருமித்து
 இன்பமாய் வாழ்ந்திட
 பொங்குமா? இன்பமெங்கும்
 இந்தப் பொங்கலில்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

28. கலங்காதே மனமே!

கலங்காதே மனமே!

நீயும் கலங்காதே!

மனம் மகிழ்ந்து வாழும்

நாளும் வரும் தயங்காதே

கலங்காதே மனமே!

உந்தன் வாழ்வின் தான்

எத்தனை சோகங்கள்

சொல்ல முடியாத சுமைகள் - இவைகள்

அனைத்தையுமே நீ தாங்கி வாழ்கின்றாயே

நிச்சயம் உனக்கும் ஓர் விடிவு

மிகவிரைவில் வந்து சேர்ந்திடும் - மனமே

கலங்காதே மனமே!

நீயும் கலங்காதே!

மனித வாழ்வின்லே இன்பமும், துன்பமும்

வந்துதான் போகுமென்று

இந்த மண்ணில் வாழ்ந்த

எம்முன்னோர் எமக்குச் சும்மாவா

சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள் - ஆனால்

உந்தன் வாழ்வின்லே கண்ணீர் நிறைந்த

சோகக் கதையினைத்தானே அறிகின்றோம்

படைத்த இறைவனும் உன் தாயரம் அறியவில்லையா?

கலங்காதே மனமே!

நீயும் கலங்காதே!

நீ... படும் துயரத்தில் அழுதுகொண்டு
ஊருக்காகச் சிரித்து வாழ்கின்றாயே.

நிச்சயம் உன் வாழ்விலும்
வசந்தம் வந்து வீசிடும்
புது விடிவொன்றும் உனக்காகக் காத்திருக்கின்றது
கலங்காதே மனமே!
நீயும் கலங்காதே!

அன்று நீ வாழ்ந்த வாழ்க்கையினை நாமறிவோம்
இன்று நீயும் அகதியாய் அலைந்து
ஆண்டியாய்ப் போனதினால்
உணைப் பார்த்துப் பலர் இங்கு
நகைப்பதும் தெரிகிறது - ஆனால்
இவர்களும் இங்கு அகதிகளாய்தானே வந்தவர்கள்.

இங்கு சிலரை நாம் காண்கின்றோம்
காசும் காரும் வாங்கிய வீடும் இருந்துவிட்டால்
துயரத்தில் தோய்ந்து கண்ணீருடன்
வாழ்பவனின் சோகங்கள் தெரியாது
கலங்காதே மனமே!
நீயும் கலங்காதே!
நீ... பட்ட துயரங்களும் பறந்தோடும்
சுமைகளையும் சுகமாகச் சுமப்பதினால்
உந்தன் வாழ்விலும்
வசந்தம் வந்து வீசும்.
கலங்காதே மனமே!
நீயும் கலங்காதே!

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

29. தமிழ்க்குயில் பாடுது ஒரு பாட்டு

பாட்டுப் பாடு குயிலே...!
தமிழ்ப் பாட்டு பாடு குயிலே...
பாட்டுப் பாடு குயிலே...!
தமிழ்ப் பாட்டு பாடு குயிலே...
பூங்குயிலே... நீ... பாடு
பாட்டு... குயில் பாட்டு

நீ... பாடும் பாட்டை
நாள்தோறும் கேட்டு
பூங்காற்றம் இங்கு...
புதுராகம்... இசைத்து
தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடி
தாலாட்டி மகிழும்
பாட்டு... குயில் பாட்டு

முத்தமிழும்... முக்கனியும்...
சுவைத்திடவே... உள்ளம் மகிழுதபா
தமிழ் அன்னை தந்தலிமாழி
காத்திருவாய் நீயே

அவள் புகழென்றும் நீ போற்றிடுவாயே
பாட்டு... குயில் பாட்டு

தேசம் விட்டு நீ புலம்பெயர்ந்தாய் தமிழா
உந்தன் தேசவிடுதலைக்காய் இங்கு நீயும்
உரிமைக்குரல் கொடு தமிழா...!
அடுத்தவன் மொழியை நீ - மதிப்பது போல்
உந்தன் அன்னைத் தமிழையும் வணங்கிடு தமிழா
பாட்டு... குயில் பாட்டு

அம்மா என்று நீ அழைக்கையிலே
உந்தன் இதயம் அமுதமழை பொழிகிறதே ~ அந்த
கன்னித் தமிழை நீ மறந்து வாழ்வது நீதியா.
சொல் மகனே... தமிழ் மகனே...!
பாட்டு... குயில் பாட்டு
பாட்டு... குயில் பாட்டு...!

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

30. தாய்மை

பெண்ணினமே!

உந்தன் பெருமைகள் என்றும்
இம்மண்ணில் புகழ் பூத்து நிற்கும்
இங்கு பூத்திருக்கின்ற ஒவ்வொரு மலரும்
உந்தன் பாசம் சொல்லி நிற்கிறது
அதனால்த் தான் என்னவோ
இந்த மண்ணின் பெருமையும்
உன் பெயர் சொல்லி நிற்கிறது.

ஆண்டவன் படைப்பாலே
உனை இங்கு முதற்கண்டோம்
“அம்மா” என்னும் கன்னித் தமிழையும்
நாமிங்கு உன்னால் முதற்கண்டோம்
கண்முடிக்கருவினில் இருந்தோம்
கண்விழித்துப் பார்த்தபோது ~ அம்மா
உன் வதனம் நாம் கண்டு மகிழ்ந்தோம்!

உந்தன் ஆனந்தக் கண்ணீரால் எமை அபிஷேகம் செய்து
கன்னம் சிவக்கச் சிவக்க...!
முத்தமிட்டு மகிழ்ந்தாய்
‘ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது உவக்கும்
தன் மகனைச் சான்றோன்

எனக் கேட்ட தாய்' இந்தப்பெண்கள்
இந்த மண்ணின் பெருமை சொல்லி
நிற்பவள் அல்லவா...!

பெண்ணினமே உந்தன் பெருமைகள் என்றும்
இம்மண்ணில் புகழ் பூத்து நிற்கும்.

பெண்ணே இம்மண்ணின்
தெய்வம் நீ தான்
ஆயிரமாயிரம் தெய்வங்கள் ஒன்றுகூடி
எமைத் தேடி இவ்வுலகம் வந்தாலும்
நான் கண்ட தெய்வங்களில்
எனைச் சுமந்த தாய்
தாயெனும் தெய்வமதை
உன் வடிவில் நான் கண்டு
கட்டி அணைத்து முத்தமிட்டு மகிழ்வேன்.

பெண்ணினமே!
என்றும் உந்தன் புகழ் பாடியே!
எந்தன் உயிர் இங்கு வாழும்
எனை அழைத்து வந்த
என் தெய்வமே!
உனை நான் மறவேன்
உந்தன் தாலாட்டில் கண் அயர்ந்தேன்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

31. நத்தார்*

இருள் சூழ்ந்த உலகிற்கு ஒளிதர வந்த
இறைமகன் யேசுபாலனின் பிறப்பு விழா
அனைவர் உள்ளத்திலும் ஓர்
மகிழ்ச்சி பொங்கும்
இனித்திடும் இன்பவிழா
நத்தார் பெருவிழா!
துன்பதுயரங்களைச் சுமந்து
ஆறுதலின்றி உள்ளம் சோர்ந்து
அவஸ்தைப் படுபவர்களையும்
பாவத்தின் பிடியில் சிக்குண்டு
என்ன செய்வதென்று
அறியாத நிலை தடுமாறுகின்றவர்களையும்
பாவம் நீக்கி மனமகிழ்வோடு வாழ
ஆறுதலைத் தந்த பாலன் யேசுவே!

உனை ஆராதித்து வணங்குகின்றோம்
இருள் சூழ்ந்த உலகிற்கு
ஒளிதரவந்த இறைமகன் யேசுவே!
இந்த நத்தார் விழாவைக்
கொண்டாடுகின்ற அனைத்து மக்களும்
போட்டி பொறாமைகளைக் களைந்தெறிந்து
சகோதரர்களாய் உண்மை அன்போடு
என்றென்றும் மனிதநேயம் கொண்டு வாழ்ந்திட
யேசு பாலனிடம் வேண்டிக்கொள்வோமாக.

இறைமகன் யேசுவே!
 உலகமெங்கும் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு
 நல்லதோர் புதிய அரசியல்
 மாற்றமொன்று கிடைத்து
 இழந்துபோன அனைத்தையும்
 மீண்டும் பெற்று
 சம உரிமையோடு சுதந்திரமாய்
 சொந்த மண்ணில் வாழ்ந்திட
 வழியொன்று தாருமையா? என்று
 யேசுபாலனிடம் வேண்டிக்கொள்வோம்.

இனிமேல் எங்கள் தேசத்தில் போர் வேண்டாம்
 அனைவரும் ஒன்றிணைந்து
 புதியதோர் உலகமதை
 கட்டியெழுப்புவோம்!
 நாளை மலருகின்ற ஈழம்
 எங்கள் தேசமென
 ஒருமித்துக் குரல் கொடுப்போம்
 தமிழ்ப் பாலாட்டிச் சீராட்டி
 பாசம் பொங்கிட வளர்த்தவளே
 என் இதயத்திலிருந்து பெருக்கெடுக்கும்
 ஒவ்வொரு உணர்வுகளும்
 உன் புகழைப் பாடும்
 நீ...! ஆனந்தம் கொள்வாய் அம்மா.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

32. உறவுகளுக்கு ஓர் மடல்

எம் தேசத்து உறவுகளே!

உங்களை எங்களின்

இதயங்களில் சுமந்து கொண்டு தான் வாழ்கின்றோம்

தமிழுன்னை தந்த இரத்த உறவுகளை

எங்களால் எப்படித்தான் மறந்து

வாழ்ந்திட முடிந்திடுமோ!

எம் தேசத்து உறவுகளே!

உங்களை நாங்கள் மறவோம்

சிங்கள அரசின் சீர்கெட்ட நிலையால்

உங்களை விட்டு நாங்கள் பிரிந்து வந்தோம்.

தூரங்கள் தொலைவாகிப் போனாலும்

உங்களின் நினைவுகளைத் தினம்

சுமந்து கொண்டு தான்

எங்களின் உயிர்களும் இங்கு

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

தாய் மண்ணில் வாழ்ந்த போது

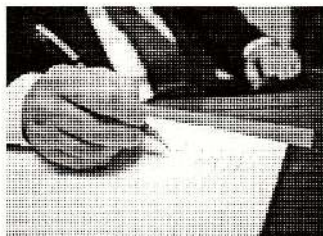
எத்தனை சுகங்கள் நம்மை வந்து

தாலாட்டிச் சென்றது

நாங்களனைவரும் ஒன்றாயிருந்து

உண்டு மகிழ்ந்து

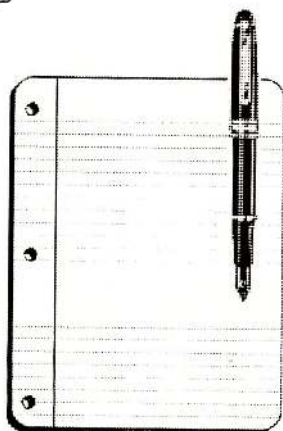
உறவாடிய அந்த

இனிய நினைவுகளைத் தினம்
மீட்டிப் பார்க்கையிலே
எங்கள் உறவுகளும் எம்மோடு தினம் வந்து
கலந்துரையாடிச் செல்வதைப்போன்ற
ஓர் உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுகிறது.

உறவுகளே!

நாங்கள் உங்களை மறவோம்
எங்களின் இதயங்களில்
உங்களைச் சுமந்து வாழ்கின்றோம்
நாங்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும்
எங்களின் புலன்கள் ஒவ்வொன்றும்
உங்களின் உயிரோடு கலந்திருக்கின்றது
எம் தமிழீழ மண்ணின் சொந்தங்களே!
நீங்கள் படும், துயரம் கண்டு
இங்கிருந்து உங்களின்
நலன்களுக்காய்
வேண்டுகிறோம்.
எம் தேசத்து உறவுகளே!
உங்களை நாங்கள் மறவோம்.
என்றும் உங்களோடு வாழ்கின்றோம்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

33. நீதான் என் சொந்தம்

நிலவே நீதான் என் சொந்தம்
நினைவுகளெல்லாம் நீதான்
என்றுமெந்தன் நெஞ்சினில்
நிலையாய் உயிர் வாழும்.

காலமெல்லாம் உந்தன் உயிரில் ~ நானும்
கலந்திருப்பேன் எந்நாளும்.

நிலவே நீதான் என் சொந்தம்
நினைவுகளெல்லாம் நீதான்
என்றுமெந்தன் நெஞ்சினில்
நிலையாய் உயிர் வாழும்.

மலரின் மணமும் நீதான்
வீசும் காற்றின் இசையும் நீதான்
மண்ணின் மகிழ்வில் வரும் சிரிப்பொலியும்
வற்றாத உந்தன் அன்பின் பெருக்கமும்
எந்நாளும் எனை இவ்வுலகில்
உயிர்வாழ வைக்கும்.

கண்ணில் வரும் காட்சியில்
காண்கின்றேன் உன் வதனமதை
கண்ணைசைத்துப் பார்க்கையிலே
கண்மணியாய் என்ஊள்
கலந்து நீயும் வாழ்கின்றாய்.

நிலவே நீதான் என் சொந்தம்
நினைவுகளெல்லாம் நீதான்
என்றுமெந்தன் நெஞ்சினில்
நிலையாய் உயிர் வாழும்.

சொந்தமெனச் சொல்லி வந்தாய்
நல்லுறவினில் நீயும் கலந்தாய்
என் இதயத்தில் இனிதாய்
இணைந்து கொண்டாய்.

34. மனிதா ஏன் இந்த வாழ்வு?

மனிதா! ஏன் இங்கு பிறந்தாய்?

எங்கோ வாழ்வின் முகவரியைத் தொலைத்து விட்டு

நிலைதடுமாறியவனாய் எங்கே அலைகின்றாய்

விண்ணையும்... மண்ணையும் படைத்தவன் - இறைவன் என்றால்

அவன் வழிவந்த உந்தனுக்கு

ஏன் இந்தத் துன்பம்

சொல்லு மனிதா...! நீ... சொல்லு மனிதா!

படைக்கின்ற போதெல்லாம்

இம் மண்ணில் யாவரும் ஒன்றே

மனிதன் என்பவன் மாணிக்கம் மாமனிதன்

“நான்” என்ற தலைதடித்த போக்காலே

நிலையிழந்து வாழ்கின்றான்.

மனிதா! ஏன் இங்கு பிறந்தாய்?

எங்கோ வாழ்வின் முகவரியைத் தொலைத்துவிட்டு

நிலைதடுமாறியவனாய் எங்கே அலைகின்றாய்?

சொல்லு மனிதா... நீ... சொல்லு மனிதா.

அன்னையின் கருவறையிலிருந்து

வந்ததை எண்ணிப்பார்!

அப்போ உனக்கிந்தப் பணம், பொருள், பதவி
பட்டம் என்றுண்டோ?

எண்ணிப்பார் மனிதா
எண்ணிப்பார் மனிதா
ஏனிப்போ தலையழிந்த
செயலினைப் பற்றிக்கொண்டாய்.

மனித வாழ்வின்னிலே இவைகளெல்லாம் நிலையற்றவை
இவை யாவும் உன்னுடன் கூடவருமா?
மனிதன் நினைப்பதெல்லாம் நிறைவேறிவிடுமென்றால்
இறைவன் என்றொருவன்
இருந்திருக்க முடியாது
அசைக்கும் ஓர் எல்லை உண்டென்று
உன்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறதா
நிறைவு பெறாத ஜீவன்.

எவன் என்ன பாடுபட்டால் என்ன
தான் கெடாமலிருக்க பாதுகாப்பை
வலுப்படுத்தும் சுயநல விரும்பி
உனக்கெங்கிருந்து தான் வந்தது
இந்த வரட்டுக்கெளரவம்
இதனால் அயலவனை வெறுக்காதே
அவனின் உயர்வுக்கு

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

சாவுமணி அடிக்காதே

மனஉளச்சுலைத் தேடாதே

நீ... இப்போ தேடுகின்ற தேட்டமெல்லாம்

நிச்சயம் ஓர்நாள் வந்து சேர்ந்திடும் என்பதில்

ஐயமேது மில்லையென உரத்துக் கூறுகின்றேன்

வீழித்திடு.... மனதைத்தட்டு

போனதெல்லாம் போகட்டும்

இனிவரும் புதிய அத்தியாயத்தைப் புரட்டு

இழந்துள்ள வாழ்வின்

உண்மையினைக் கண்டுகொள்

புதிய முகவரியைத் தேடிப்பிடித்திடு

அப்போது அதன் அர்த்தங்களை அறிந்திடுவீர்!

மனிதா ஏன் இங்கு பிறந்தாய்

எங்கோ வாழ்வின் முகவரியைத்

தொலைத்து விட்டு

நிலைதடுமாறியவனாய் எங்கே அலைகின்றாய்?

சொல்லு மனிதா நீ... சொல்லு மனிதா.

35. ஒரு சேயின் முத்தம்

அன்னையே! அன்னையே!

ஈழத்தமிழின் அன்னையே!

உன்னை நாங்கள் முத்தமிடுகின்றோம்

உன்னை நாங்கள் முத்தமிடுகின்றோம்.

உள்ளத்திலே உந்தன்

நினைவுகள் தான் அம்மா

எங்களை எந்த நாளும்தான் வாட்டுதம்மா

உன்னினைவாலே காலமெல்லாம்

கனவாய் ஓடி மறையுதம்மா.

தமிழ் தந்த அன்னையும் நீயல்லவோ

தமிழ் மண்ணில் தவழ்ந்திடும்

மழலையின் மொழியும் நீயல்லவோ

உன்னைவிட உந்தன் பாசத்திலே

யாருமுண்டோ எமக்கல்லவோ.

சொந்தமெனச் சொல்லிடவே

பாரினிலே யாருமுண்டோ

அம்மா என்று அழைத்திடவே

ஈழத்தமிழ் அம்மா

தாயே எமக்கல்லவோ.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

36. உன்னைத்தேடித் தவிக்கின்றோம்

அன்னையே நீ எங்கே?

உன்னை நாங்கள் தேடி வந்திடுவோம்

துன்பங்கள் பலவற்றால் - இங்கு

துவண்டு சிக்கித் தவிக்கின்றோம்

அன்னையே நீ எங்கே?

பெற்றாய் வளர்த்தாய்

துன்பங்கள் நீ சுமந்தாய்

பிள்ளையின் பாசத்தால்

உன்னையே அர்ப்பணித்தாய்

உலகின் தெய்வம் அம்மா

அன்னையே நீ எங்கே?

உன்னை நாங்கள் தேடி வந்திடுவோம்

மழலைப் பேச்சினிலே

கொஞ்சி மகிழ்ந்திடுவாய்

துன்பங்கள் எல்லாம் - நீ

நீக்கியே வளர்த்திடுவாய்.

உலகின் ஒளி எனவே - நீ

எங்களை நினைத்திருந்தாய்.

விதிவசம் மாறியதால் உன்னைவிட்டு
தனிமையிலே தவிக்கின்றோம்
உந்தன் அருகினில்
இல்லை என்றாவும்
எந்நாளும் உந்தன்
நினைவுகளைச் சுமந்து
அந்நிய மண்ணில் அவதியும்
மன நிம்மதியும் இழந்து
உந்தன் அன்பு முகத்தினை
எப்போது கண்டிடுவோம்
கட்டி ஒரு அன்பு முத்தம்
தந்திடுவோம் என்ற நீண்ட நாள்
கனவுடன் வாழ்கின்றோம்.

பெற்றெடுத்த அன்னையை மறந்திங்கு
வாழ்கின்ற வாழ்வும் ஒரு வாழ்வா
எம்மிடையே உள்ளார்
பலர் இங்கு
பலர் இங்கு
பெற்றெடுத்த அன்னையும்
பிறந்த தாய் நிலத்தையும்
மறந்து வாழ்கின்றார்களே
இவர்களை நாம்
எப்படி அழைப்பது
அன்னையே நீ எங்கே
உன்னைத்தேடி நாங்கள் வந்திடுவோம்.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

37. மனிதா நீ தமிழன் தானா?

மனிதா நீ தமிழன் தானா? என்று
ஒருகணம் எண்ணிப்பார்
அன்னை ஊட்டிய அன்புத்தமிழை
நீ... மறந்து இங்கு வாழும்
வாழ்க்கை வளமாகுமா?

அன்னிய மொழியினை பெரிதாய் மதித்து
அடுத்தவன் தேசத்தில்
வாழ்ந்திடும் மனிதா!
நீ... தான் எந்தன் பிள்ளையென்று - இந்த
தமிழ் மண்ணுக்கு
உனை அறிமுகம் செய்து வைத்து
உந்தன் நலனுக்காய்
எந்நாளும் வேண்டுகல் செய்யும்
தமிழ் அன்னை...! மொழியினை
நீ மறந்து வாழலாமா?

மனிதா நீ தமிழன் தானா? என்று
ஒரு கணம் எண்ணிப்பார்
நீயின்றி வேறொன்றும் எனக்கில்லை
~ இவ்வுலகி லென்று -

உனக்குத் தமிழுமுதாட்டி
 வளர்த்தவள் அல்லவா ~ !
 அதனை நீ மறந்தாயா?
 அன்னை தந்த
 அன்புத் தமிழ் மொழியிருக்க
 அந்நிய மொழியினிலே ~ நீ
 பேசுவதற்கு உன்னால்
 எப்படித்தானோ! முடிகிறது

நீ... ஓடி... ஓடி... உழைக்கின்றாய்
 கார், வீடு காணியென்று
 பலதும், வாங்குகின்றாய்
 உந்தன் முயற்சியென்றும் உயர்வுதரும் - ஆனால்
 நீ... பிறந்து, வளர்ந்து
 ஓடி விளையாடிய
 உந்தன் தாய்நாட்டைப் பற்றி
 எப்போதாவது நினைத்ததுண்டா ~ அல்ல
 உனது நண்பர்களோடு கூட
 சம்பாசித்ததுண்டா?
 மனிதா ஏனிப்படி வாழ்கின்றாய்?

சொந்த மண் இழந்தாய்
 குந்தியிருந்த குடிசையிழந்தாய்
 சேர்த்து வைத்த கோடி பணம் பொருள்

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

யாவும் இழந்தாய்

நீ... புலம்பெயர்ந்து ஓடிவரும்போது

என்னதான் உன்னோடு கூட வந்தது

அதனை எண்ணியதுண்டா?

அன்னைத்தமிழ் மொழி மட்டும்

உன்னோடு கூட வந்ததெல்லவா!

அதனை நீ என்றும் மறக்காதே!

நீ - தமிழனாய் வாழ்ந்து

தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் மண்ணுக்கும்

உந்தன் சேவையினை

நீ - ஆற்றுவ.

38. மகனே! நீ கலங்காதே!

மகனே!

நீ... கலங்காதே!

உந்தன் உள்ளம் மகிழ்ந்து பாடும்

நாள் வரும் தயங்காதே!

அகதி வாழ்வில் நீ படும் துன்பதுயரங்கள்

அனைத்தும் ஓர்நாள் கலைந்துவிடும்

அதனையெண்ணி இன்று நீயும் வருந்தாதே!

மகனே!

நீ கலங்காதே!

உந்தன் உள்ளம் மகிழ்ந்து பாடும்

நாள் வரும் தயங்காதே!

சொந்த மண்ணில் சுகமாய்

~ வாழ்ந்த எம் மக்கள் ~

அனைவரும் இன்று அகதிகள் தானே

எம் எல்லோர்க்கும் ஓர் காலம்

வந்து சேர்ந்திடும்

அதனையெண்ணி நீயும் அமைதியுடன் வாழ்ந்திடு.

உன்னைத்தேடும் என் நினைவுகள்

இன்று நாம் வாழ்கின்ற அந்நிய தேசம்

நமக்குச் சொந்தமாகுமா...?

என்பதனை நினைவிருத்தி

எம் தேச விடிவை நோக்கி

நீ... வாழ்ந்திடு

இன்று நமக்கெல்லாம் அகதியென்ற பெயர் தானே!

நம்மவனும் சொல்வகின்றான்,

அந்நியனும் சொல்வகின்றான்

நாங்கள் அகதிகள் தான்

நாளை மலருகின்ற ஈழமண்ணில்

நாங்கெல்லாம் தமிழீழ மக்கள் தானே!

அதனை யாராவும் மாற்றிட முடியுமா?

எம் முன்னோர் ஆண்ட நிலமதை

நாம் ஆட்சி புரிவதற்கு என்ன தடையிருக்கு

எங்கள் பாரம்பரிய சொத்தல்லவா

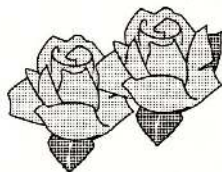
இதனை யாரும் கேட்பதற்கு இடமுண்டோ!

மகனே!

நீ... கலங்காதே!

உந்தன் உள்ளம் மகிழ்ந்து பாடும்

நாள் வரும் தயங்காதே!

39. ஓயாத அலை

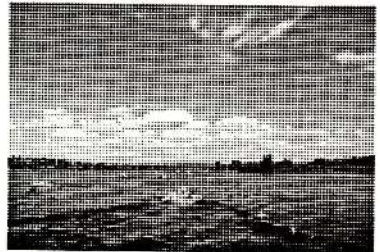
ஓயாத அலை யென்றும் ஓயாத
ஓ... என்று எழுந்த அலை
ஒருபோதும் ஓயாது... அது
ஓயாமல் அடித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

கப்பலோட்டிய தமிழன்
வந்த கடல் அலை ஓயுமா?
அது... ஓயுமா?

தமிழர் தாயக மண்ணை மீட்கும் வரை
தொடர்ந்த வண்ணமாய்
ஓயாத அலை அடித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

எம் மண்ணில் அகலக்கால் பதித்து
அட்டகாசம் புரிந்து வந்த
அந்நிய அரக்க படையதனை
அடியோடு அழித்தொழிக்க
ஓயாத அலை ஓயாமல்
அடித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

ஆணையிறவு படைமுகாமினை
அடியோடு அழித்தொழித்து
வீரகாவியம் படைத்து நிற்கும்
வீரம் செறிந்த வீரப்புவிகளே!

உன்னைத்தேடும் என் நனைவுகள்

தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து வாழ

இம்மண்ணில் வந்துதித்த

செல்வங்களே!

மங்காது உங்களின்

வீரச்செயல்களென்றும்

வரலாற்றின் புகழினை எழுதிநிற்கும்

ஓயாத அலை யென்றும் ஓயாது

ஓ... என்று எழுந்த ~ அலை

ஒருபோதும் ஓயாது ~ அது

ஓயாமல் அடித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

எம் தலைவனின் வழிகாட்டலில்

அணிதிரண்ட வீரப்புலிகளின்

வெற்றிச் சமர்தான்

ஓயாத அலையென்று ~ இன்று

உலகமெலாம் வாழும்

எம்மினத்தினரால் கொண்டாடி மகிழ்ந்திடும்

வெற்றிவீழா, ஓயாத அலையென்றும்

பெருவீழா!

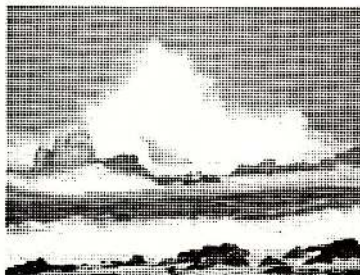
தமிழினத்தின் சிறப்புவிழா...!

எம்மண்ணில் வேருன்றியிருந்த

சிங்களப்படைகளினால்

எம்மக்களின் உயிர்கள்

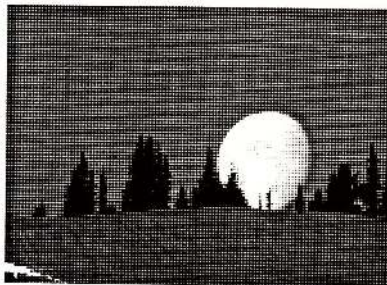
அழிக்கப்பட்டது.

உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டது,
 சொந்த மண்ணில் நாம் வாழ
 முடியாமல் அகதிகளாக்கப்பட்டோம்
 நாடோடிகளாய் நாடு கடல் கடந்து
 அந்நிய தேசம் அகதிகளாய்
 அலைந்து சென்றோம்.

பிரியமுடியாத உறவுகளைப் பிரிந்து
 கண்ணீருடன் கலைந்து சென்றோம்!
 கூடுகலைந்த குருவிக்கூட்டங்கள் போல
 திசைமாறிச் சென்றோம்.

இன்று எம் இனத்திற்கு
 ஒரு விடிவொன்று வந்து
 எமையெல்லாம் இன்ப வெள்ளத்தில்
 மூழ்க வைக்கிறது.
 நாமெல்லாம் ஒன்றிணைந்து
 வரவேற்றுக் கொள்வோம்
 வாகுங்கள்!

40. ஆறாது... ஆறாது... அழுதாலும் தீராது

மகனே! என் பெற்ற வயிறு பத்தி எரியுதடா
பத்துத் திங்கள் உனைத் தாங்கி
பத்திரமாய் காத்த உந்தன் அன்னை வயிறு
பரிதவித்து ஏங்கித் தவிக்குதடா
நாட்டினிலே ஏற்பட்ட போரின் கொடுமையினால்
என் செல்வங்களெல்லாம் எனைவிட்டுப் பிரிந்தனரே!

இனி இப்போ என் செல்வக்குழந்தைகளை
நான் கண்டிருவேன் ~ என
என் மனம் ஏங்கித் தவிக்குதடா
ஒன்றாய் இருந்து உறவாடி உண்டு மகிழ்ந்து
இனிதாய் வாழ்ந்து வந்த அந்த நாட்களை
எண்ணி... எண்ணி... என் மனம்
நெருப்பாய் எரிகிறது
அந்நியரின் காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து
இலங்கைத்தீவு சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டதுதான் ~ ஆனால்
எம் இனத்தின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது.

சிங்களப் பேரினத்தின் ஒவ்வொரு ஆட்சியாளர்களும்
மாறி... மாறி... பதவிகளைப் பெறுவதற்காய்
பாய்ந்தடித்துக் கொண்டு
இருக்கைகளை மட்டும் இறுகப் பிடித்துப் ~ பின்னர்
எம் இனத்திற் கெதிராய் போர் தொடுத்து
இரத்த ஆறு ஓடியது தான்

உலகறிந்த உண்மை

எம் மண்ணிலே உள்ள மைந்தர்கள் யாவரும்
என் கண்முன்னே இருந்திடுவார்கள் என கனவு கண்டேன்.

எல்லாம் கலைந்து போனதுவே!

உள்ளத்திலே நிறைந்துள்ள

எண்ணக் கனவுகளெல்லாம்

கண்ணீர் வெள்ளத்தால்

அலை அடித்துச் சென்றதே...!

கட்டி அணைத்த மார்பு கொதிக்கிறது

முத்தமிட்ட கன்னங்கள் சிவந்து அழுகிறது

தத்தி... தத்தி... நடைபயின்ற

காட்சியினை பார்த்திருந்த

கண்மணிகள் ஒளியிழந்து போனது

கண் இழந்தபோது ஏதுக்கடா சூரிய நமஸ்காரம்

அரசின் படையெடுப்பால் எம் மண்ணின் அழகு அழிந்தது

எம் மண்ணின் பெருமையினை

இனத்தின் விடுதலையை

வென்றெடுக்கச் சென்ற என் மைந்தர்களே!

பாதிமீலே கல்வியினை விட்டெறிந்து

பட்டப்படிப்புக்களை உதறிவிட்டு

ஆயுதங்களை அணைத்துக் கொண்டவர்களே!

இனி நான் எப்போ உங்களைக் கண்டிடுவேன்.

நான் வாழும் வரை உங்களை

எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பேன்

என் மடி வந்து சேருங்கள் மைந்தர்களே! வாருங்கள்.

41. போராடி வருகின்ற புலவீரனே!

தமிழீழ மண்ணை மீட்டெடுக்க
போராடி வருகின்ற புலவீரனே!
தமிழினத்தின் அடிமை விலங்கொடித்து
சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க
போராடி வருகின்ற புலவீரனே!
நீ... போகின்ற பயணங்களெல்லாம்
வெற்றிப்படி தாண்டி போர் முரசொலிக்கும் நாட்களாய்
போர்க்கொடி ஏந்தி நிற்கும் புலவீரனே
அன்று போருக்கனுப்பிய தமிழன்னை யொருத்தி
சென்று வா மகனே!
போரில் பகைவனை அழித்து
வெற்றியுடன் திரும்பிவா ~ என
கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு வாள்
கொடுத்து அனுப்பினாள்
இன்று பேரினவாத ஆட்சியாளர்களினால்
இழைக்கப்படுகின்ற இன்னல்களைக் கண்டு
கொதித்தெழுந்த தமிழ் அன்னை
மகனே...! எதிரியை அழித்து... வா!
அவனை புண்டோடு ஒழித்து வா
உன்னோடு நானும் வருகின்றேன்

எனச் சொல்லி அவனும் செல்வுகின்றான்
 போராட்டம் தமிழர்க்கு புதிதல்ல
 எம் பாட்டன்... பாட்டி
 ஆண்ட எம் நிலமிது
 நாங்கள் தயங்குவதா?
 மகனே! துணிந்து செல்
 உந்தன் வீரத்தைக் களத்தினில் காட்டு
 எதிர்த்துவரும் படையணிகள்
 பக்கமாய் சாயும்.
 அங்கே உந்தன் பெயர் வீரகாவியம் படைக்கும்
 நீ... சாவையே
 நீண்ட ஆயுழாய் மதித்து
 போர்க்களமே உந்தன் சொர்க்கமென நினைத்து
 தமிழீழமே! உந்தன் இலட்சியமாய்க் கொண்டு
 போராடி வருகின்ற புலிவீரனே!
 நீ... சுமந்து செல்கின்ற
 வெடிகுண்டுகள் அந்நியரின்
 படைமுகாம்களை அழித்தொழிக்கட்டும்
 எம்மினம் பட்ட இன்னல்கள் யாவும்
 வேரோடு சாயட்டும்
 நிச்சயம் நாளை மலரட்டும்
 எம் ஈழதேசம்.

42. இறைவா...! ஏன் இங்கு மனிதனைப் படைத்தாய்?

இறைவா... இறைவா... ஏன் இங்கு மனிதனைப் படைத்தாய்
போட்டி பொறாமைகளோடு
மனித நேயங்கள் அற்றவனாய்
மனிதத் தோல் போர்த்த மிருகங்களாய்
பித்துப் பிடித்து அலைவதைத்தான் காண்கின்றோம்.
துட்டரைக் கண்டால் தூர ஒதுங்கென்று
எம்முன்னோர் எமக்குச்
சொல்லி வைத்ததை நாமறிவோம்

அப்படித்தான் நாமிங்கு ஒதுங்கி வாழ்ந்தாவும்
மிருகத்தனத்தின் முர்க்கத்தனத்தால்
எம் இனத்தின் உறவுகளை அழித்துவரும்
மனிதனை மன்னிப்போம் மறப்போம்
நாளை மீண்டும் அவர்களும்
பூரண மனிதர்கள் ஆவார்கள்
என்ற நம்பிக்கையில் நாம் வாழ்வோம்.

இறைவன் இங்கு மனிதனைப் படைத்தது எதற்காக?
அனைவரும் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்திடத்தானே!
ஏன்தானோ அவன் தன் இனத்தோடு
கூடிவாழ மறுக்கின்றான்
மனதினில் ஏற்பட்ட பகைமைகளை மறந்து
ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்து உதவிக் கரம் நீட்டு
என்றும் உன் உள்ளம் இறைவனோடு பேசி
இனிதாய் வாழும்.

43. தாளம் போட்டு பாடும் பாப்பா

தாளம் போட்டுப் பாட்டுப் பாடும் பாப்பா
தம்பிப் பாப்பா... சின்னப் பாப்பா...
தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடும் தங்கக்குயில் பாப்பா
எங்கள் தங்கத் தமிழீழம் தந்த பாப்பா

போராதும் எங்கள் புலிமாமா புகழ் பாடுவேன்
நானும் பாடுவேன்
பாட்டுப்பாடி நானும் இங்கு
நடனம் ஆடிக் காட்டுவேன்

போர்க்களமேறி நானும்
புலிமாமா போல புகழ் படைத்து வருவேன்
தாளம் போட்டுப் பாட்டுப் பாடும் பாப்பா
தம்பிப் பாப்பா... சின்னப் பாப்பா...
தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடும் தங்கக் குயில் பாப்பா

தாலாட்டுப் பாடியென்னை
தூங்கவைத்த அன்னை
ஈழமண்ணின் பெருமைகளை
எனக்கெடுத்துச் சொன்னாள்
நிலவைக்காட்டி அம்மா எனக்கு
சொல்லித்தந்த பாட்டை
நானும் கேட்டுப் பாடுவேன்
நிலவுப் பாட்டுப் பாடுவேன்
நிலவுப் பாட்டுப் பாடுவேன்.

